Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Scânteia

Organ al Comitetului Central al P.M.R.

ANUL XXII Nr. 2660 | Joi 14 Mai 1953 | 4 PAGINI - 20 BANI

În interiorul ziarului:

A. Ungur — Pădurea — o mare bogăție a poporului (pag. 2-a).

A. Săndescu — Prea multe reclamații la „Electro-Ceramica" (pag. 2-a).

Crescători de vite fruntași din gospodăriile colective (pag. 2-a).

I. Purcaru — Primăvara la Bicaz (pag. 3-a).

Viața chinuită a copiilor în țările capitaliste (pag. 3-a).

VIAȚA DE PARTID: I. Bayerle — Să ridicăm nivelul muncii de conducere a economiei! (pag. 3-a).

Iao Hua — Scriitorii se îndreaptă spre popor (pag. 4-a).

Mișcarea grevistă din Franța (pag. 4-a).

Samavolnica arestare a unui fruntaș al tineretului în Germania occidentală (pag. 4-a).

Evenimentele din Coreea (pag. 4-a).

Primirea de către N. M. Șvernic a delegației Federației sindicale din întreaga Chină (pag. 4-a).

Cuvântarea lui Churchill în Camera Comunelor (pag. 4-a).

La Moscova s'a deschis expoziția „Cartea pentru copii în R.P.R." (pag. 4-a).

Greva muncitorilor dela șantierele navale din Bremen (pag. 4-a).

Să popularizăm victoriile gospodăriilor agricole colective!

Congresul fruntașilor din gospodăriile agricole colective, ce va avea loc în curând, va fi un eveniment de o deosebită însemnătate în viața țării noastre. Cu acest prilej, în Capitala patriei noastre se vor întâlni delegații țăranilor colectiviști, delegații unei țărănimi eliberate de exploatare, pe care clasa muncitoare o călăuzește azi pe drumul glorios al colhoznicilor sovietici, deschizându-i perspectivele minunate ale unui trai fericit, îmbelșugat și luminos.

Congresul va înfățișa tabloul mărețelor succese obținute de tinerele noastre gospodării agricole colective, rod al alianței clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare, dovadă vie a justeței politicii partidului nostru, politica inspirată din nemuritoarele idei ale lui Lenin și Stalin.

Cât de adâncă este prăpastia ce desparte agricultura care se practica ieri în statul capitaliștilor și moșierilor și agricultura care se practică azi în gospodăriile colective. În România burghezo-moșierească tractoarele puteau fi găsite doar ici-colo pe vreo moșie sau în gospodăria vreunui chiabur. Milioane de țărani jefuiți și batjocoriți scoiorau pământul cu plugurile trase de vite, folosind pe alocuri unelte primitive de lemn, trudeau din greu pentru a umple cu bucate hambarele unui pumn de trântori.

Azi, colectiviștii, lucrând pe întinderi mari de pământ, folosesc puternice tractoare și mașini agricole. Numai anul trecut, uzinele și fabricile noastre au produs 3530 tractoare, 1440 semănătoare, 1200 batoze, etc.

Sute de mii de colectiviști, oameni care sub regimul burghezo-moșieresc erau condamnați la o veșnică înapoiere și ignoranță foloseau metode înapoiate de lucru ca însămânțarea „pe muschi", când „înflorește salcâmul" sau „când cântă cucul" și care culegeau recolte slabe și se zbăteau în ghiarele sărăciei și exploatării — folosesc azi metode agrotehnice înaintate, bazate pe cele mai noi cuceriri ale științei, ca însămânțarea în rânduri încrucișate sau polenizarea suplimentară a secarei, floarei soarelui și porumbului, iarovizarea cartofilor, etc. An de an colectiviștii smulg pământului recolte tot mai bogate, nemaipomenite încă în satele țării noastre. Astfel, membrii gospodăriei agricole colective din comuna Cristian, regiunea Stalin, au obținut anul trecut 3000 kg. grâu la hectar, în timp ce țăranii muncitori cu gospodării individuale din aceeași comună au obținut doar 1600 kg. în mijlociu la hectar. Colectiviștii din comuna Carcaliu, regiunea Galați, au obținut 4200 kg. orz la ha. în timp ce țăranii muncitori cu gospodării individuale au obținut în mijlociu 800 kg. orz la ha.

Gospodăria agricolă colectivă crește un gospodar nou. Oameni care până mai eri se luptau cu nevoile în micile lor gospodării individuale învață azi din bogata experiență a colhozurilor sovietice să conducă și conduc după plan gospodării mari cu sute și sute de hectare, cu tot atâtea brațe de muncă, cu ferme de vite, etc. Președinți de gospodării colective ca Gh. Bileca dela Palazul Mare, Constanța, Gheorghe Tache dela Livedea, regiunea București ș.a., sunt prețuiți și iubiți de colectiviști pentru munca lor pricepută, pentru râvna cu o depun în dezvoltarea gospodăriilor colective. Din rândurile colectiviștilor se ridică fruntași ai recoltelor bogate, oameni ca brigadierul Aurel Baicu dela gospodăria colectivă din Călărașii vechi, raionul Călărași, crescători de vite fruntași ca Ecaterina Crăciun dela gospodăria colectivă din Bod, raionul Stalin, colectivistul Alex. T. Radu din brigada legumicolă a gospodăriei colective din comuna Vidra, regiunea București, etc.,— care muncesc cu avânt, aplicând în practica lor învățăturile științei, care duc înainte gospodăriile colective pe calea belșugului.

Interesele fiecărui colectivist, împletindu-se strâns cu interesele gospodăriei colective și ale întregii economii naționale, cer ca gospodăriile colective să devină unități socialiste puternice, cu mai multe ramuri de producție.

În ultimii ani, gospodăria colectivă din comuna Borș, regiunea Oradea, de pildă, și-a mărit considerabil fermele zootehnice. Gospodăria are acum peste 150 de vaci și boi, peste 160 de porci, 49 de cai, păsări, etc. Gospodăria din Borș a contribuit la aprovizionarea oamenilor muncii dela orașe, valorificând zeci de mii de kilograme de produse agricole și animale, obținând pe această cale anul trecut un venit de peste 480.000 lei dintre care 114.000 lei numai de pe urma produselor animale.

Se extinde cultura plantelor industriale în gospodăriile agricole colective. Suprafața cultivată cu bumbac anul acesta în gospodăriile colective din țara noastră este cu 27% mai mare decât în 1951. Sporesc interesul și deprinderea colectiviștilor pentru cultivarea legumelor și zarzavaturilor, a plantelor industriale și medicinale, pentru pomicultură și cultura viței de vie, etc.

Gospodăria colectivă asigură membrilor ei o viață luminoasă, civilizată, o viață plină de belșug așa cum nici n'au visat părinții și bunicii lor.

Gospodăriile agricole colective, unde marea majoritate a colectiviștilor a muncit cinstit și s'a preocupat de creșterea avutului obștesc, împart membrilor lor venituri cum n'au putut și cum nu puteau obține țăranii muncitori în gospodăria lor individuală și pe micul lor petec de pământ. Familia colectivistului Gheorghe R. Turcu din gospodăria colectivă „Hristo Botev", comuna Osmanu, raionul Brăila, a căpătat anul trecut pentru zilele-muncă lucrate 2249 kg. grâu, 4556 kg. porumb, 2319 kg. floarea soarelui, 658 kg. orz, cartofi, fasole, etc. precum și 762 lei. Și ei sunt alți mii și zeci de mii.

Casele colectiviștilor devin din ce în ce mai îndestulate. În comuna Borș, regiunea Oradea, 20 de colectiviști și-au făcut case noi, iar alți 25 și-au cumpărat aparate de radio. Numeroși colectiviști au putința astăzi să-și trimită copiii la școli înalte, așa cum nu puteau în trecut. Mulți dintre fiii colectiviștilor sunt studenți la diferite instituții de învățământ superior. O viață culturală bogată înflorește în satele cu gospodării agricole colective.

Marile succese ale gospodăriilor noastre colective exercită o puternică influență asupra țăranilor muncitori cu gospodării individuale. Rezultatele gospodăriilor agricole colective, recoltele, veniturile mari obținute de colectiviști conving mase tot mai largi de țărani muncitori că numai gospodăria agricolă colectivă le poate asigura un trai cu adevărat omenesc. Deaceea, acolo unde aceste rezultate sunt bine popularizate, crește necontenit, pe baza liberului consimțământ al țăranilor muncitori, numărul gospodăriilor agricole colective și al membrilor lor. În multe comune ca Berveni-Baia Mare, Livedea, regiunea București, și altele, toți țăranii muncitori au intrat în gospodării colective. Trebue spus însă că în unele regiuni și raioane, grija pentru bunul mers al gospodăriilor agricole colective nu se află încă în centrul atenției organelor locale de partid și de stat. Nu este deci întâmplător că în unele gospodării colective din asemenea raioane se manifestă lipsuri în ceeace privește respectarea statutului, organizarea și retribuirea muncii, etc. De lipsurile gospodăriilor colective se folosesc chiaburii pentru propaganda lor mincinoasă și veninoasă împotriva gospodăriilor colective. Toate aceste lipsuri pot și trebue să fie cât mai grabnic înlăturate.

Este o sarcină de cea mai mare însemnătate a organizațiilor de partid, a sfaturilor populare, a organizațiilor de massă și a tuturor colectiviștilor, de a populariza cât mai larg mărețele succese ale gospodăriilor colective în massele cele mai largi ale țărănimii muncitoare. Membrii de partid, agitatorii dela sate trebuie să cunoască temeinic și să folosească cu pricepere în munca de lămurire minunatele succese ale gospodăriilor colective din comunele lor sau din comunele învecinate. Cei mai buni agitatori pentru gospodăria colectivă să fie colectiviștii. Un mijloc deosebit de important pentru popularizarea succeselor gospodăriilor colective îl constitue organizarea vizitelor la gospodăriile colective, vizite care vor da țăranilor muncitori prilejul să se convingă cu proprii lor ochi că pentru ei nu există alt drum ca să se îzbăvească definitiv de lipsuri și nevoi, decât drumul gospodăriei colective.

În munca de popularizare a gospodăriei agricole colective trebue folosite mijloace cât mai variate: gazetele de perete, stațiile de radioficare, conferințele la căminele culturale. Colectiviștii și țăranii muncitori care au vizitat Uniunea Sovietică să fie solicitați a vorbi de viața și munca colhozurilor.

Un rol important revine presei în popularizarea realizărilor și experienței gospodăriilor colective fruntașe și a fruntașilor din gospodăriile colective.

În cinstea primului Congres al colectiviștilor fruntași să popularizăm larg mărețele succese ale gospodăriilor agricole colective — dovadă vie a justeței politicii partidului nostru — succese care umplu de bucurie și mândrie inimile tuturor oamenilor muncii din țara noastră.

Pregătiri pentru recoltarea păioaselor

CRAIOVA (dela corespondentul nostru). Muncitorii dela gospodăria agricolă de stat Tâmburești, din raionul Gura Jiului, au reușit să însămânțeze la timp și în bune condițiuni agrotehnice suprafața de 59 ha. prevăzută pentru cultivarea orezului.

După terminarea însămânțărilor de primăvară, muncitorii și tehnicienii gospodăriei agricole de stat Tâmburești, odată cu executarea lucrărilor de întreținere a culturilor, au început reparatul mașinilor agricole necesare în campania de recoltare a păioaselor.

Zilele trecute au început reparațiile la 6 batoze de treer, revizuirea combainei, precum și reparatul a 3 secerători-legători și trei secerători simple.

Încă din primele zile de lucru la reparații s'au evidențiat tov. Staicu Năstase și Matei Tuță, mecanici agricoli.

Colectiviștii din Botiz au început prășitul

BAIA MARE (dela redacția ziarului „Pentru socialism"). Pentru a obține o recoltă bogată în anul acesta, colectiviștii din comuna Botiz, raionul Satu Mare, se preocupă îndeaproape de întreținerea culturilor, aplicând regulile agrotehnice prevăzute de agrominim.

Astfel, până acum câteva zile, ei au prășit 10 hectare însămânțate cu floarea soarelui, 6 hectare cu cartofi timpurii, 7,80 ha. cu sfeclă furajeră, 5 ha. cu mac, precum și mari suprafețe cultivate cu legume și zarzavaturi. Pe lângă aceasta, colectiviștii au plivit buruienile de pe întreaga suprafață cultivată cu grâu, orz, secară și ovăz.

Pe întinsul patriei noastre

„Ziua porților deschise"

Elevii școlilor noastre se găsesc în ultima perioadă a anului școlar. Mii de tineri, elevi și eleve din ultimele clase ale școlilor medii își pun cu seriozitate întrebarea: în ce facultate să-mi continui studiile, ce să devin în viață? În regimul nostru de democrație populară, fiii cameinilor muncii au posibilitatea să-și aleagă orice profesiune, orice specialitate spre care se simt atrași.

În aceste zile se desfășoară în facultăți și institute de învățământ superior „zile ale porților deschise". Elevii din ultimele clase ale școlilor medii vizitează sălile de cursuri, laboratoarele, bibliotecile și muzeele facultăților.

Într'una din sălile Universității „C. I. Parhon" din București s'au strâns zilele trecute tineri pe care îi atrage profesiunea de matematician sau fizician. Profesorii facultății de matematică și fizică le-au vorbit elevilor despre rolul matematicii în dezvoltarea economiei noastre naționale, despre importanța facultății de matematică și fizică care pregătește cadre pentru învățământul mediu și superior, cadre de cercetători științifici și specialiști pentru unele ramuri ale economiei noastre. Elevii au vizitat apoi laboratoarele facultății.

La facultatea de pedagogie din București, viitorii absolvenți și absolvente ai liceelor nr. 1, 4, 9, 12 de fete, ai liceului nr. 9 băieți, ș. a. au fost întâmpinați de decanul facultății. El le-a vorbit elevilor despre profesiunea minunată și nobilă pentru care se pregătesc studenții acestei facultăți, aceea de a educa și instrui tinerele generații, de a forma pe viitorii constructori ai socialismului. Studenta Ioana Stoica le-a vorbit elevilor despre cunoștințele interesante și bogate ce le primește aci, în facultate.

Un grup de viitori absolvenți ai școlilor medii din raioanele „Lenin" și „23 August" au vizitat zilele trecute facultatea de ziaristică din București. Tinerii oaspeți, elevi ai centrului școlar nr. 5-7-8 și ai liceului de fete nr. 4 au pus întrebări cu privire la viața și munca studenților facultății de ziaristică, după care au asistat la un curs în cadrul căruia s'a vorbit despre „Munca cu scrisorile în redacțiile ziarelor".

În „zilele porților deschise" viitorii absolvenți ai școlilor medii din Capitală au vizitat Institutul Pedagogic „Maxim Gorchi", din București, și au asistat cu multă dragoste și atenție la predarea limbii ruse.

Numeroase femei se încadrează în producție

În ultima vreme, sute și mii de femei, dornice de a contribui activ la opera de construire a socialismului în patria noastră, pășesc cu hotărâre spre munca productivă, intrând în diferite fabrici și uzine. În primul trimestru al acestui an, ca urmare a consfătuirilor ce au avut loc între muncitoarele din fabrici și uzine și femeile gospodine din cartiere, aproape 800 femei din București au intrat în producție. Deasemeni, în primele luni ale acestui an aproape 1.000 femei din regiunea Ploești au intrat în diferite fabrici pentru a se califica în meseriile de strungar, bobinator, țesător, manipulant, etc. De curând, 12 femei din comuna Valea Călugărească s'au calificat în meseria de grădinar. Pentru munca rodnică depusă în perioada de practică la una din gospodăriile agricole colective, multe dintre ele au fost premiate.

Succese însemnate în atragerea femeilor în producție s'au obținut și în alte regiuni ale țării. Astfel, în regiunea Arad, în primul trimestru al anului 1953 s'au angajat în diferite întreprinderi un număr de 655 femei. În regiunea Timișoara, 756 femei au intrat în ultimul timp în producție la uzinele „Oțelul Roșu", la I.P.E.I.L.-Zăvoi, la uzinele din Reșița, la diferite S.M.T.-uri, etc.

În întâmpinarea Festivalului

În Capitala patriei, zi de zi progresează mersul lucrărilor pe șantierele viitoarelor săli de spectacole, parcuri, stadioane etc., unde se vor desfășura în luna August manifestările artistice, culturale și sportive ale tinerilor veniți din toate colțurile lumii pentru a-și exprima unitatea în lupta pentru pace, cultură, progres.

Mii de tineri, sosiți din toate regiunile țării, muncesc plini de elan pentru a pregăti cele mai bune condiții de desfășurare a celui de al IV-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților pentru Pace și Prietenie.

Brigada tinerelor fete

Odată cu înaintarea lucrărilor de construcție a „Parcului de cultură și sport 23 August" a început și plantarea arborilor.

O mare suprafață a terenului trebue plantată cu diferiți pomi, semănată cu flori, acoperită cu gazon.

Sarcina nu e ușoară dar tinerii și tinerele care muncesc la aceste lucrări sunt hotărîți ca în ziua stabilită pentru terminarea lucrărilor, terenul încredințat lor să devină un minunat decor de verdeață, o adevărată încântare a ochiului. Brigada a doua de fete care lucrează aici depune toate eforturile în vederea realizării planului de muncă.

De curând ziarul „Șantierul tineretului" a publicat o corespondență semnată de Uliana Semionova, comandanta brigăzii a II-a, în care se spune: „Prin munca depusă zilnic de întreaga brigadă, noi am reușit ca până în ziua de 27 Aprilie să îndeplinim în proporție de 104% angajamentele luate în cinstea zilei de 1 Mai.

Acest rezultat noi l-am putut obține datorită bunei organizări a muncii în cadrul brigăzii și în urma ședințelor de producție ținute săptămânal.

O contribuție însemnată la obținerea acestor succese au avut-o brigadierele Barbarac Maria, Pufulete Maria.

Deasemenea, brigadierele Grecu Gheorghina și Milștein Simeria au obținut rezultate bune, depășindu-și cu mult angajamentele luate".

Succesele obținute au dat un nou avânt muncii tinerelor brigadiere. Ele vor să fie întotdeauna în rândurile celor mai vrednici constructori de pe șantier, care se străduesc să termine la timp marele pare de cultură și sport care va găzdui manifestări din cadrul celui de al IV-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților.

La Palatul Republicii

Încă dela începutul acestui an au început lucrările de refacere a Palatului Republicii și de finisare a aripei neterminate. Muncitorii, în rândul cărora sunt numeroși tineri, lucrează intens la amenajarea sălilor viitorului Muzeu de Artă al R.P.R., a unei săli cu o capacitate de 600 locuri pentru festivaluri și conferințe, a unor alte săli speciale pentru expoziții, concerte și alte manifestări care vor avea loc cu prilejul celui de al IV-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților pentru Pace și Prietenie.

La fațada aripei Palatului dinspre strada Știrbei Vodă s'a construit de mai multă vreme schelăria grea necesară lucrărilor de zidărie și placare. La fațada din Calea Victoriei se execută lucrările de placare cu piatră naturală de culoare gălbuie. Pentru ca munca să se desfășoare într'un ritm rapid, constructorii folosesc mașini perfecționate.

Pentru ridicarea la înălțime a materialelor de construcție s'au construit două hoburi elevatoare, care au și fost puse în funcțiune.

Pe terenul viran din spatele Palatului s'au construit depozitele de materiale și de prelucrare a materialelor de construcție, iar pentru transportarea lor până la hoburile elevatoare s'a construit, deasemeni, o linie ferată îngustă cu vagonete.

Pentru rezolvarea unor probleme importante cum ar fi, de pildă, iluminarea vastelor săli printr'un sistem de platforme, sistemele de încălzire și aerisire pentru conservarea în cât mai bune condițiuni a obiectelor de artă, etc. lucrează un colectiv mixt de proiectanți format din arhitecți, ingineri constructori și ingineri instalatori.

În ultimele săptămâni, lucrările de refacere a Palatului Republicii au luat o mai mare amploare.

Zecile de tineri brigadieri care, plini de entuziasm, au venit din toate colțurile țării să muncească voluntar pe acest șantier al Festivalului, obțin zi de zi însemnate succese în producție. Săptămâna aceasta steagul de echipă fruntașă a revenit echipei a 5-a condusă de brigadierul Cornel Sas.

Pe șantier s'a deschis o școală de calificare în munca de dulgheri unde urmează cursurile un număr de 20 de brigadieri. În curând se vor deschide cursuri de calificare pentru zidari, fierari betoniști, pietrari, etc.

Zilele acestea însemnate succese a obținut echipa a 8-a a tinerilor fierari-forje, care-și depășește norma până la 50% zilnic.

Lucrările de finisare la Teatrul Muzical

Într'un ritm tot mai viu, vrednicii constructori, tineri și vârstnici, de pe șantierul Teatrului Muzical din Capitală muncesc cu entuziasm, pentru a termina această construcție, așa cum și-au luat angajamentul, până la 15 Iulie. Lucrări importante se desfășoară în acest moment la corpul A., la finisarea sălii de spectacole prin efectuarea unor lucrări artistice de ipsoserie la balcon și la loji. Plafonul sălii se execută din profile și ornamente de lemn sculptat. La holul principal, holurile laterale, vestiare, bufete, fumoare, lucrările de ipsoserie și ornamentare precum și pardosirea cu marmură sunt pe sfârșite. La aceste lucrări muncesc sculptori, tâmplari, decoratori, ipsosari și stucomarmoriști cu o înaltă calificare cum sunt cei din brigada lui Trifan Eugen și din echipa condusă de Pongratz Dionisie. Tot la interioarele corpului A. se desfășoară într'un ritm viu lucrările de fixare a arcadelor și profilelor de stucomarmoră unde brigada lui Török Iosif obține însemnate succese.

La corpul B. compus din scenă, săli pentru balet, pictură, depozite pentru decoruri, ateliere, etc. lucrările au început de mult și sunt într'un stadiu avansat. Se efectuează ultimele lucrări de finisaj, zugrăvire, vopsitorie, parchetare, precum și de montare a tâmplăriei. În momentul de față se dă bătălia pentru terminarea scenei cu toate instalațiile ei electro-mecanice. În ultimele zile în jurul unei părți a fațadei Teatrului Muzical s'au instalat schele metalice și au început lucrările de tencuire, unde stahanovistul Gönczi Emeric cu echipa sa realizează zilnic însemnate depășiri de normă. La întrare lucrează brigada de dulgheri a cunoscutului stahanovist Hamlischer Mihai, care montează schelele pentru executarea peristilului. Deasemenea au început, și sunt deja într'un stadiu înaintat, lucrările de canalizare și instalare a conductelor de apă și gaz metan pentru deservirea teatrului.

La transportul materialelor, la săpăturile de pământ, la turnarea betonului lucrează în mod voluntar echipe de tineri din fabricile și întreprinderile din Capitală.

Pentru mecanizarea legumiculturii

De curând a intrat în funcțiune la gospodăria de stat „Nicolae Bălcescu" din Periș prima mașină de plantat ghivece nutritive pentru răsadurile de legume. (Ghivecele nutritive sunt făcute din mraniță sau turbă; folosirea lor contribuie la sporirea simțitoare a producției legumicole). Experimentarea acestei mașini a avut loc în fața a numeroși ingineri și mecanici șefi din gospodăriile agricole de stat specializate în cultivarea legumelor.

Mașina de plantat ghivece nutritive a fost proectată și construită în întregime în țara noastră, după experiența sovietică, de către un colectiv de ingineri dela Institutul de Cercetări pentru Mecanizarea și Electrificarea Agriculturii, tehnicieni și muncitori dela gospodăria de stat din Periș. Primele încercări care au fost făcute au dat rezultate bune. În curând se vor construi alte mașini de acest fel ce vor fi date în folosința gospodăriilor de stat care au produs răsaduri de legume în ghivece nutritive.

Piesele acestei mașini au fost montate pe un cultivator C.U.T. 21, fapt care permite ca odată cu plantarea să se facă și cultivarea terenului și să se creeze astfel cele mai bune condițiuni pentru cultivarea legumelor. Remorcarea se face de către un tractor K.D. 35.

Cu ajutorul acestei mașini se pot planta toate legumele care se cultivă în ghivece nutritive. Prin dispozitive speciale se poate regla distanța între rânduri, cât și distanța pe rând. La distanța de 50 cm. între rânduri și pe rând, mașina plantează 14.000 ghivece nutritive pe oră. Într'o zi de lucru se realizează suprafața de 3,5 ha., mașina fiind deservită de numai 6 muncitori. Alți 14 muncitori fac aprovizionarea el. În acest fel se ridică productivitatea muncii, înlocuindu-se zilnic munca a 320 de muncitori.

Lucrările executate sunt de calitate superioară întrucât răsadurile sunt plantate la aceeași adâncime și în rânduri drepte, fapt care permite întrebuințarea mașinilor la lucrările de întreținere. Introducerea acestei mașini aduce o contribuție însemnată la aplicarea metodelor agrotehnice înaintate în legumicultură în vederea ridicării necontenite a producției la hectar.

Realizările minerilor dela mina Vulcan

PETROȘANI (dela corespondentul nostru). — Colectivul de muncitori mineri și tehnicieni dela mina Vulcan și-a realizat sarcinile de plan pe luna Aprilie în proporție de 110,6%. Rezultatele obținute în cinstea zilei de 1 Mai au însuflețit în muncă pe harnicii mineri și tehnicieni ai acestei mine. Desfășurând întrecerea socialistă, în primele două zile ale lunii Mai ei au obținut importante depășiri de plan. În fruntea exploatării a stat în aceste zile sectorul III care și-a depășit simțitor sarcinile de plan.

Pentru creșterea producției și productivității muncii, la acest sector a luat ființă o nouă brigadă complexă care și-a organizat munca după metoda sovietică de săpare a galeriilor cu mai multe fronturi de lucru, inițiată de stahanovistul sovietic Novgorodțev. Această brigadă complexă este condusă de stahanovistul Andrei Vizi.

Rezultate însemnate în lupta pentru îndeplinirea și depășirea sarcinilor de plan au obținut și brigăzile de mineri din sectorul 4 al minei Vulcan. Folosind metodele de lucru sovietice Antonina Jandarova, Voroșin și metoda de lucru a graficului ciclic, brigăzile conduse de minerii stahanoviști Nicolae Gross, Iancu Octavian, Dumitru Drăgan și alții își depășesc zilnic sarcinile de plan cu 40—80%.

Trenul-policlinică

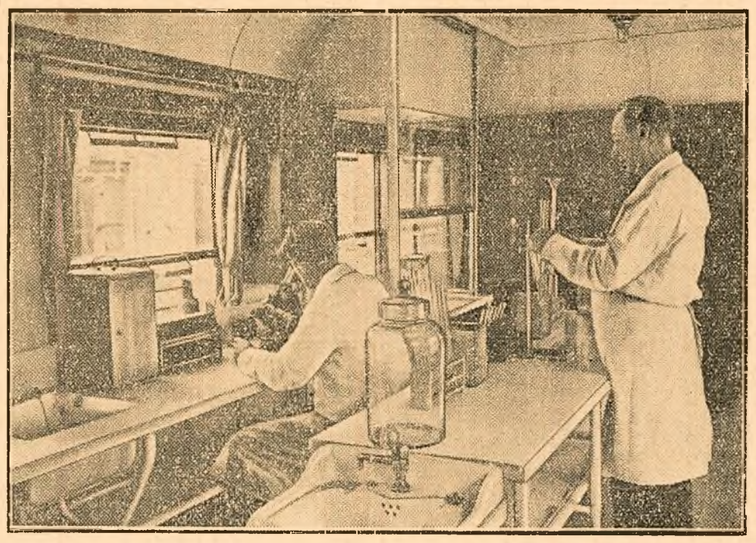

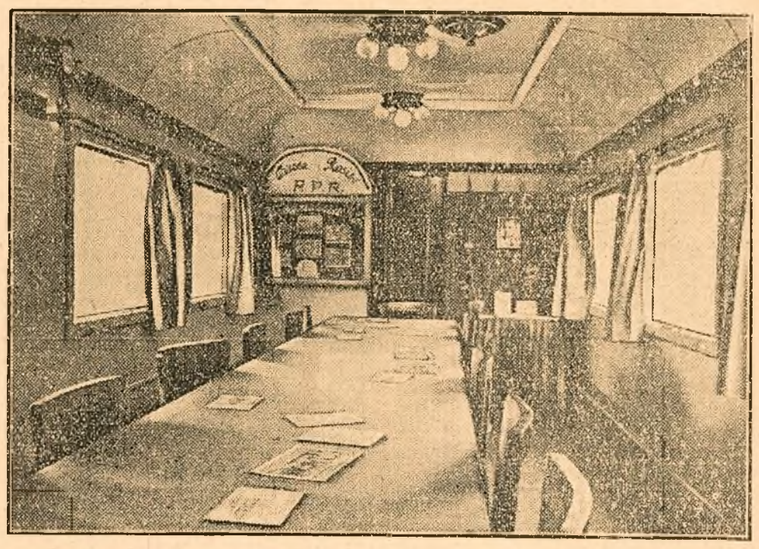

La Complexul „Grivița Roșie" a luat ființă o nouă policlinică amenajată într'un tren cu 8 vagoane, special construit în acest scop. În primul vagon e instalat un grup electrogen și sunt amenajate boxe cu diferite animale necesare experiențelor de laborator. Al doilea vagon cuprinde secția de radiologie, un laborator și o sală de consultație. În vagoanele 3 și 4 se află diferite laboratoare și cabinete de consultație. În vagonul al cincilea este secția de stomatologie și laboratorul de biochimie. În vagoanele 6 și 7 sunt amenajate locuințele medicilor și ale întregului personal al policlinicii, iar în ultimul vagon sunt clubul, sala de mese și bucătăria.

Acest tren sanitar antiepidemic, care va deservi centrele muncitorești și șantierele patriei noastre, este o nouă și grăitoare dovadă a grijii partidului și guvernului pentru sănătatea oamenilor muncii.

În clișeu: (stânga) — laboratorul de biochimie; (dreapta) — sala de mese a trenului-policlinică.

Prea multe rebuturi la „Electro-Ceramica"

Intreprinderea „Electro-Ceramica" din Turda este una dintre realizările de seamă ale regimului nostru de democrație populară. În fața colectivului acestei intreprinderi, partidul și guvernul au pus sarcina importantă de a da tot mai mulți izolatori și alte produse ceramice pentru înfăptuirea mărețului plan de electrificare.

Muncitorii, tehnicienii și inginerii dela „Electro-Ceramica" au fabricat pentru prima oară în țară o serie de produse noi, ca izolatori pentru linii electrice de înaltă tensiune, izolatori de trecere, izolatori pentru reductori de intensitate și de tensiune, etc.

In activitatea intreprinderii mai există însă lipsuri serioase. Lipsa unui proces tehnologic bine stabilit, îmbinată cu lipsa de spirit gospodăresc și lipsa muncii politice de massă, a dus la neindeplinirea planului de producție pe sortimente în primul trimestru al acestui an. Calitatea produselor intreprinderii lasă de dorit. deșeurile și rebuturile la unele sortimente ating un procent destul de ridicat.

Fostul director al intreprinderii, I. Mihailovici, în loc să adopte o atitudine combativă față de lipsurile existente în producție, în loc să lupte pentru a învinge greutățile — atitudine caracteristică stilului de muncă al unui conducător de intreprindere socialistă — a călcat în mod grosolan disciplina de plan, înșelând statul. El a dat dispoziții șefului serviciului control-tehnic ca din numărul de izolatori rebutați în zilele de 11, 12, 13 Martie a. c. să înregistreze numai o mică parte. Dispecerul Tache Ionescu, din Ministerul Energiei Electrice și Industriei Electrotehnice, care se afla în intreprindere în acea perioadă, neinteresându-se indeaproape de problemele producției, a ușurat directorului intreprinderii și contabilului șef I. Comșa, să găsească o cale pentru a ascunde în registre adevăratul număr al rebuturilor.

Care sunt cauzele care fac ca la „Electro-Ceramica" să existe un asemenea procent ridicat de rebuturi?

Este în afară de orice îndoială că în spatele multora dintre așazisele „greutăți obiective" se ascund lipsurile și deficiențele organizatorice din interiorul intreprinderii, lipsuri serioase în organizarea intrecerii socialiste. Din cauza unei nejuste planificări a producției, a proastei organizări a muncii și a neaprovizionării la timp a locurilor de muncă, maiștrii din unele secții sunt nevoiți să-și piardă timpul în căutarea materialului. Toate acestea stânjenesc pe maiștri să se concentreze asupra lucrului principal, îl abat dela datoriile lor de bază și anume dela organizarea muncii și a producției, îi împiedică astfel să controleze în mod sistematic procesul tehnologic, să supravegheze starea mașinilor și să instruiască pe muncitori.

Trebue arătat că deși o parte dintre muncitorii și tehnicienii intreprinderii se străduiesc să înlăture rebuturile existente, în fabrică domnește lipsa de răspundere personală în ceeace privește calitatea producției. In anul 1952, Ion Șoproni, fostul șef al secției șamot, a rebutat 1220 bucăți capsule, iar din vina lui Alex. Körösfey, actualul șef al secției șamot, au fost rebutate, în ziua de 14 Februarie a.c., toate capsulele arse într'un cuptor. Pentru aceste rebuturi, însă, n'au fost trași la răspundere, deși s'a stabilit că întreaga vină le revine lor.

Dând dovadă de lipsă de interes față de problemele producției, conducerea intreprinderii a ținut în magazie timp de mai bine de un an un număr de 42 termoelemente, atât de necesare asigurării unui temeinic control al arderii izolatorilor în cuptoare.

Slaba calitate a produselor, menținerea unui procent ridicat de rebuturi au dus la urcarea prețului de cost. Numai în luna Februarie valoarea deșeurilor și rebuturilor a atras după sine o ridicare a prețului de cost al produselor cu 14,7% față de sarcina prevăzută în plan. In luna Martie deasemenea prețul de cost al produselor a crescut cu mult față de sarcina de plan.

La izolatorii land prețul de cost a fost simțitor ridicat în cursul anului trecut datorită faptului că tijele izolatorilor, în loc să fie executate la fabrica „Unirea" din Cluj, se fabricau la Bacău, se zincau la București și apoi erau transportate la Turda. Uneori matrițele au fost transportate dela Turda la Bacău chiar cu avionul. Sporirea cheltuielilor de transport, a dus la ridicarea prețului de cost cu 25 lei pe bucată.

„Meritul" unei astfel de „planificări" îi revine direcției aprovizionării din Ministerul Energiei Electrice și Industriei Electrotehnice.

Lipsurile mari existente încă la fabrica „Electro-Ceramica" oglindesc munca politică slabă pe care o desfășoară organizația de bază și lipsa de preocupare a comitetului de intreprindere în organizarea și conducerea intrecerii. Biroul organizației de bază (secretar tov Gavrilă Rusu) n'a îndrumat conducerea administrativă să lichideze practica dăunătoare a vânturării muncitorilor dintr'o secție în alta și a folosirii nejuste a tehnicienilor. Din această cauză mulți muncitori și tehnicieni au fost mutați fără rost dintr'o secție în alta Tov. Carol Gabor, specializat în U.R.S.S., a fost mutat în diferite secții din Mai 1951 și până acum de 6 ori.

Biroul organizației de bază n'a discutat niciodată și nici n'a pus în discuția organizației de bază faptul că intreprinderea nu-și indeplinește planul, că procentul de rebuturi este ridicat. El n'a stimulat critica maselor, n'a îndrumat comitetul de intreprindere să organizeze temeinic consfătuirile de producție. Din această cauză și azi, în ședințele sindicale se discută prea puțin problemele de producție cele mai arzătoare, nu sunt scoase la iveală cu curaj lipsurile existente în producție. De introducerea unui strict regim de economii nu se vorbește niciodată, deoarece evidența economiilor de materie primă, materiale, combustibil, etc. a fost dată uitării încă dela începutul anului trecut.

In fabrică, întrecerea socialistă lâncezește fiind complect neglijată de comitetul de intreprindere (președinte I. Șoproni); din lipsă de evidență muncitorii nu cunosc rezultatele muncii lor.

O mare răspundere pentru lipsurile în activitatea colectivului intreprinderii „Electro-Ceramica" o poartă Direcția Generală a Industriei Electrotehnice din Ministerul Energiei Electrice și Industriei Electrotehnice, care nu s'a preocupat indeaproape de problemele producției dela fabrica „Electro-Ceramica", nu a controlat la timp și nu a tras la răspundere conducerea acestei intreprinderi pentru nerespectarea indeplinirii planului de producție, pentru folosirea nejustă a utilajului, etc.

Biroul organizației de bază, îndrumat indeaproape de comitetul orășenesc P.M.R. Turda, are datoria de a spori vigilența revoluționară în rândul muncitorilor, de a lupta pentru realizarea ritmică și întocmai a planului de producție. In acest scop, biroul organizației de bază trebue să desfășoare o intensă muncă, dezvoltând larg întrecerea socialistă pentru îmbunătățirea calității produselor. In fruntea luptei trebue să fie în primul rând comuniștii.

Comitetul orășenesc de partid Turda trebue să analizeze temeinic lipsurile existente în activitatea intreprinderii „Electro-Ceramica", să îndrume practic și indeaproape biroul organizației de bază pentru desfășurarea unei intense munci politice în vederea lichidării lipsurilor existente în producție.

Având create condiții pentru a-și indeplini cu cinste sarcinile mărețe puse în față de partid și guvern, întreg colectivul intreprinderii trebue să socotească drept o datorie de cinste de a se alinia în rândul intreprinderilor fruntașe în lupta pentru înfăptuirea cu succes a mărețului plan de electrificare a țării, pentru realizarea cincinalului în 4 ani.

A. SANDESCU

Cărți apărute

MIHAIL EMINESCU: „Călin nebunul", Editura Tineretului. (Colecția „Biblioteca școlarului", 32 pag. 0,80 lei.

★

GEORGES SORIA: Un cânt de drum poporului român. (Traducere liberă din limba franceză de A. Toma). E.S.P.L.A. 48 pag. 3,60 lei.

★

G. V. BELINSCHI: Pagini alese, vol. II. E.S.P.L.A. Colecția „Biblioteca pentru toți" 256 pag. 3,30 lei.

ANTONINA COPTEAEVA: Ivan Ivanovici (Roman distins cu Premiul Stalin). E.S.P.L.A. 508 pag. 8,63 lei.

A. VOINOV: Povestiri despre generalul Vatutin. Editura Tineretului, 216 pag. 4,50 lei.

IVAN COJEDUB: In lupte aeriene: Editura Tineretului, 32 pag. 0,95 lei.

ILIA COTENCO: „Poveste adevărată". Editura Tineretului. 64 pag. 1,35 lei.

GLEB COMAROVSCHI, NICOLAI COMAROVSCHI: „Cei de-o vârstă cu tine". Editura Tineretului. 112 pag 2,30 lei.

***** Moscova de azi și de mâine.** Editura Cartea Rusă, 64 pag. 2,35 lei.

★

ALOIS JIRASEK: „Capete de câini". Roman. Cu o prefață de Zdenek Nejedly vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Cehoslovace. (Traducere din limba cehă). E.S.P.L.A. 276 pag. 5,35 lei.

ISTVAN ÖRKÉNY: „Soții". Roman. (Traducere din limba ungară). E.S.P.L.A. 300 pag. 9,82 lei.

*** * * „FRAȚII LIU". Basme populare chinezești. Sub îngrijirea lui Emi Siao.** Editura Tineretului. 68 pag. 8 lei.

PE URMELE MATERIALELOR PUBLICATE IN „SCANTEIA"

„Tendințe nejuste în folosirea cadrelor actoricești"

In articolul „Tendințe nejuste în folosirea cadrelor actoricești", apărut în numărul 2597 al ziarului nostru, au fost criticate o seamă de practici dăunătoare în munca Teatrului Național „I. L. Caragiale".

In răspunsul trimis redacției ziarului nostru și semnat de tov. Ion Popa, directorul Teatrului Național „I. L. Caragiale", se arată că problemele puse în articolul citat mai sus au fost dezbătute în cadrul unei ședințe plenare a colectivului teatrului. In răspuns se recunoaște justețea criticii și se arată că pentru lichidarea lipsurilor semnalate, conducerea teatrului a hotărît reorganizarea muncii și luarea unei serii de măsuri, cum ar fi: stabilirea precisă a răspunderii regizorilor principali pentru întreaga muncă artistică a scenelor ce le-au fost încredințate, având sarcina de a se ocupa serios de educarea tinerelor cadre și de a le distribui just în roluri; promovarea actorilor și regizorilor tineri în montarea unor piese noi, ca de pildă „Viața nouă"; deasemeni răspunsul arată că s'au luat măsuri pentru alcătuirea unui plan de dublare a rolurilor în piesele mai vechi și asigurarea de distribuții duble în piese care se pun acum în scenă ca: „Neuitatul an 1919", „Matei Millo", „Floricica purpurie" și „Schimbul de onoare" etc.

Este necesar ca conducerea teatrului să ia măsuri concrete pentru combaterea manifestărilor de neprincipialitate, familiarism, vedetism, pentru întărirea criticii și autocriticii în sânul colectivului.

Oameni prețuiți și stimați

Crescători de vite fruntași din gospodăriile colective

Exemplul brigadierului

Brigadierul Lincă Chelu dela gospodăria colectivă „Ștefan Gheorghiu" din comuna Izbiceni raionul Corabia terminase cele 3 luni la școala de brigadieri zootehnici și se întorcea acasă. In compartimentul vagonului de tren se mai aflau câțiva călători, care stăteau de vorbă între ei. Lincă Chelu stătea însă tăcut. Gândurile lui zburau la gospodăria colectivă, la tovarășii lui de muncă — îngrijitorii de porci, de vaci, apicultorul, ciobanul. In școală învățase lucruri minunate despre creșterea vitelor Toate aceste cunoștințe avea să le transmită acum tovarășilor.

Își aducea aminte cât de greu le fusese să găsească un îngrijitor pentru porci, la înființarea fermei de porci. Îi răsunau parcă în minte cuvintele rostite de Stănică Petre, căruia i s'a făcut propunerea să devină îngrijitor. „Păi da, găsiți voi prostul care să stea la porci, pe Petre Stănică". Așa erau socotiți cei care îngrijeau de porci — oameni nepriceputi, vrednici de luat în râs.

E greu să scoți această părere greșită din mintea oamenilor. Tov. Chelu știa că creșterea vitelor trebue încredințată unor oameni pricepuți, cu tragere de inimă, cu știință de carte, căci numai astfel fermele de vite se vor dezvolta, iar gospodăria va putea produce mai multă carne, mai mult lapte, mai multe ouă, etc.

Își aducea aminte și de brigadierii dela Progresul și Clocârlia din regiunea Constanța și din multe alte gospodării mai vechi, cu care făcuse școala împreună, și de mândria cu care aceștia vorbeau despre fermele lor zootehnice, despre cantitatea de produse din an în an mai mare, pe care o trimit pe piață pentru aprovizionarea oamenilor muncii.

Când Lincă Chelu a sosit în gospodărie, la ferma de vaci erau îngrijitori colectiviștii Stan Pațachia și Ion Ghidurea. Ce-i drept, oameni cinstiți și cu tragere de inimă, dar care nu cunoșteau rânduelile după care trebue să te călăuzești dacă vrei să îngrijești vitele cât mai bine. Ei atâta apucaseră a cunoaște din bătrâni: să dai hrană vitelor și să cureți grajdul din când în când.

Cei doi îngrijitori risipeau nutrețul, dându-l fără măsură la vite, și nu se prea sinchiseau când grajdul nu era curățit la vreme Tov. Lincă a învățat însă la școală că o bună curățenie la vaci face cât jumătate din hrană. Și tov. Lincă a stat de vorbă cu îngrijitorii, le-a arătat însemnătatea pe care o are o bună îngrijire a vitelor. Le-a arătat apoi că hrana și adăpatul animalelor trebue făcute la timp, că nutrețul trebue dat cu socoteală.

Nu mică i-a fost mirarea brigadierului când a văzut că Moldoveanu lua pe furiș o rație mai mare de nutreț decât cea stabilită.

— Măi tovarășe Moldoveanu — l-a spus el — nu e frumos ce faci. Așa vrei să îngrijești bunurile gospodăriei? Nu te gândești că nutrețul e pe terminate? Ce s'ar întâmpla dacă fiecare ar lua mai mult fân decât trebue?

Îngrijitorul Moldoveanu s'a supărat puțin, dar și-a recunoscut vina. De atunci a respectat rația care trebuia dată la boi.

La grajdul de vaci curățenia mai lăsa de dorit. Îngrijitorii aveau perii și țesale, dar nu le prea foloseau. „Cine a mai pomenit să cureți vacile cu peria! Ce, sunt cucoane?" — spuneau ei râzând.

O îngrijire deosebită a vitelor de muncă și a vacilor de lapte este deosebit de necesară, mai ales acum în primăvară.

In prima noapte după întoarcerea dela școală, Lincă n'a putut să adoarmă de griji. Și-a adus atunci aminte de angajamentul pe care și l-a luat la școală în fața brigadierilor veniți dela celelalte gospodării colective. Oare ei n'au avut greutăți?

In ziua următoare a plecat de dimineață la gospodărie. Îngrijitorii dădeau hrană la vite. Vitele erau murdare, iar grajdurile necurățate. N'a zis nimic. A intrat în grajd și a început să curețe vacile, cu țesala și cu peria. Cei doi îngrijitori și-au lăsat treburile și — la început mai cu codeală apoi mai cu hotărâre — i-au urmat exemplul. In câteva ore, vacile și grajdul luceau de-ți era mai mare dragul să le privești. Câteva zile la rând brigadierul venea dimineața și curăța vitele împreună cu îngrijitorii.

Gospodăria colectivă are azi aproape 300 de oi, 14 vaci, din care 10 sunt cu viței. Din cei 25 porci pe care-i are gospodăria, 19 sunt scroafe fătătoare. In curând, gospodăria va construi 2 cocine sistematice pentru porci. Deși fermele de vite ale gospodăriei colective sunt la început, au adus gospodăriei în primăvara aceasta, un venit de aproape 9000 lei pe lapte și pe miei. In scurt timp fermele de vaci, de porci, oi și stupina vor aduce gospodăriei colective venituri și mai mari.

Colectiviștii din Izbiceni se mândresc azi pe bună dreptate cu vitele lor și nu le mai e rușine să fie îngrijitori la vitele gospodăriei. Mai zilele trecute Petre Stănică a venit rușinat la brigadierul zootehnic și l-a spus:

— Tovarășe Lincă, mi-am dat seama că am greșit atunci când nu am primit să îngrijesc de porci. Când se mărește numărul porcilor și mai ai nevoie de îngrijitori, să mă lei și pe mine.

N. ȚUICU

Delegata colectiviștilor din Bod

Lanul de grâu copt, de culoare galben-roșiatică, strălucea în bătaia soarelui. Deasupra unei căruțe, steagul roșu de brigadă fruntașă fâlfâia ca o flacără în adierea vântului. Secerătorii, cărora brigadierul le măsurase normele de lucru porniseră la început din marginea lanului într'o linie dreaptă. Peste puțină vreme însă, o femeie de statură mijlocie, îmbrăcată cu o bluză portocalie și fustă largă de culoare închisă, se desprinse din rând, lăsând în urmă pe ceilalți. Mâinile ei mânuiau iute secera și poloagele de spice se înșirau pe miriște ca în urma unei mașini.

— Cine o la repede la început, până la urmă scoate limba de un cot — spuse unul din secerători cu dojană și ironie în glas.

Ecaterina Crăciun se prefăcu că nu aude și continuă să secere de zor.

Seara, brigadierul măsură lucrul făcut de fiecare colectivist, apoi cu glas tare, să audă toți membrii brigăzii, anunță că Ecaterina Crăciun indeplinise 2 norme de lucru într'o zi.

Aceasta s'a petrecut cu trei ani în urmă, la strânsul primei recolte în gospodăria colectivă din Bod, regiunea Stalin.

Pentru prima dată în viață, Ecaterina Crăciun începuse să simtă că munceșie pentru sine și pentru copiii ei. Înainte vreme, muncise împreună cu bărbatul ei pentru a umple magaziile și buzunarele unui moșier de pe valea Oltuzului. Muncise și pe la chiaburi. Niciodată n'a putut să adune bucate să ajungă dela o recoltă la alta. In gospodăria colectivă și a dat seama că tot ce face pentru mărirea avutului obștesc duce la îmbunătățirea traiului familiei sale. Prinsese drag de ferma de porci, văzând în ea un mijloc puternic pentru sporirea avuției obștești a gospodăriei colective. Cu toate că lucra la câmp, trecea deseori pe la crescătoria de porci, măcar să privească.

★

Anul trecut, adunarea generală a trimis-o pe Ecaterina Crăciun să urmeze cursurile unei școli zootehnice. Timp de 4 luni și jumătate a învățat cu multă sârguință. Cu fiecare lecție descoperea noi lucruri pe care nu le știuse niciodată și își făurea planuri cum să le aplice la ferma de porci a gospodăriei colective. Pe la sfârșitul lunii Septembrie s'a înapoiat în gospodăria colectivă.

— Bine c'ai venit tovarășă Ecaterina — căută președintele s'o necăjească. Avem mare nevoie de brațe de muncă... Trebue să scoatem sfecla, cicoarea...

— Bună treabă — răspunse ea, nu fără oarecare mânie și nedumerire. La școală doar n'am uitat să lucrez la câmp Pentru gospodăria noastră colectivă lucrez acolo unde hotărăște conducerea. Președintele zâmbi, apoi îi spuse pe ton serios că consiliul de conducere a hotărît să o scoată din brigada de câmp și să-i dea în seamă crescătoria de porci.

De cum își luă în primire noua muncă, Ecaterina Crăciun se lovi de o serie de greutăți. Nu se lăsă însă copleșită. Se îndârji și mai mult să dovedească prin muncă ei că merită încrederea arătată de colectiviști. Seara, lua caietele de notițe dela școală și broșuri, recitea și sublinia cu creionul acele lucruri despre care își dădea seama că trebue făcute la ferma de porci a gospodăriei colective Se scula cu mult mai devreme decât atunci când lucra la câmp și pornea spre crescătoria de porci. Hotărîse că cele dintâi lucruri de făcut erau asigurarea bunei îngrijiri și hrăniri a scroafelor de prăsilă și a purceilor. Apoi, trebuia înmulțit numărul de porci.

Nici înainte boxele scroafelor nu erau murdare, însă de când a luat ea în primire crescătoria de porci, a introdus ca regulă obligatorie vărul și dezinfectatul zilnic. Președintele gospodăriei trecea des pe la ferme să controleze cum sunt îngrijite animalele. Într'una din zile o întrebă cum stă cu hrana porcilor.

— Avem berechet, tovarășe președinte, însă un lucru vreau să-ți spun. La școală, eu am învățat că trebue să fierbem cartofii la aburi și nu în apă, pentrucă unele substanțe hrănitoare din cartofi se pierd prin fierbere cu apă.

Apoi, ea a cerut ca pentru hrana porcilor să nu se folosească numai cartofi, ci și făină de lucernă care conține vitamină, iar orzul și ovăzul să fie prăjite înainte de a fi date ca hrană. Propunerile făcute de crescătoarea Ecaterina Crăciun au fost puse în aplicare.

N'au trecut decât 7 luni de când Ecaterina Crăciun a primit răsplata de a fi crescătoare de porci a gospodăriei colective din comuna Bod. Dela 70 de porci câți avea în Septembrie anul trecut, gospodăria colectivă a ajuns să aibă acum peste 170. Aceasta se datorește în cea mai mare măsură muncii neobosite a crescătoarei Ecaterina Crăciun. Acum și-a pus ca scop să organizeze în așa fel montele, ca scroafele să fete de 5 ori în doi ani, așa cum obțin vestiții crescători din colhozurile din Uniunea Sovietică.

★

Pentru meritele Ecaterinei Crăciun în sporirea producției la ferma de porci, adunarea generală a colectiviștilor a ales-o delegată la Conferința raională a fruntașilor din gospodăriile colective.

In ziua când s'a întors dela conferința raională colectiviștii au aflat repede că Ecaterina Crăciun a fost aleasă delegată la Congresul fruntașilor din gospodăriile agricole colective și l-au pășit pragul casei s'o felicite.

— Meriți, tovarășă Ecaterina, să duci la Congres cuvântul nostru al colectiviștilor din Bod. Să spui acolo hotărîrea noastră de a munci din răsputeri pentru întărirea gospodăriei colective. Să nu uiți să spui la Congres că noi, colectiviștii din Bod, ne mândrim cu crescătoria noastră.

V. BOBAN

Pădurea — o mare bogăție a poporului

A. UNGUR
ministru adjunct
la Ministerul Gospodăriei Silvice

Una dintre marile bogății ale poporului nostru o constitue pădurile. Partidul și guvernul acordă o mare însemnătate gospodăririi socialiste a pădurilor existente și creării de păduri noi

Recenta Hotărâre a Consiliului de Miniștri privitoare la organizarea „Lunii Pădurii" pune în fața oamenilor muncii dela orașe și dela sate sarcina de a participa la acțiunea patriotică pentru refacerea pădurilor și împădurirea terenurilor degradate, plantarea perdelelor forestiere, crearea pădurilor de interes local, plantarea arborilor și pomilor fructiferi dealungul căilor de comunicație, în parcuri, în grădini și în curtile școlilor etc. — aceasta fiind în interesul dezvoltării economiei naționale și al ridicării bunelstări a celor ce muncesc.

In trecut, proprietarii de păduri, industriașii forestieri, urmărind un profit cât mai mare, au distrus, jefuit și degradat pădurile. In sectorul forestier, mai mult decât în oricare alt sector economic, capitalistul nu era interesat să facă investiții pentru refacerea pădurilor, deoarece aceste investiții nu puteau să-i aducă un nou profit decât peste zeci de ani. In goană după un profit imediat și cât mai mare, capitaliștii nu pridideau să despoaie fără rușine pădurile noastre.

Capitaliștii, moșierii și chiaburii cultivau în sânul masselor o atitudine de dispreț și nepăsare față de pădure. „Cad pădurile pe noi", „Pădurea, din ce o tai, de-aceea crește" — spuneau ei, tăind și jefuind pădurile.

In urma exploatărilor prădalnice munții rămâneau dezgoliți, ca munții Vrancei, Buzăului. Apuseni și alții. Terenurile, mai înainte acoperite cu copaci, începeau să fie brăzdate de torenți, se transformau în râpe, stratul de pământ fertil era măturat de ape, terenurile agricole aflate mai jos erau inundate cu bolovani, pietriș și cu aluviunile aduse de torenți.

Odată cu degradarea solului, avea de suferit și debitul apelor. „Pădurile nasc râurile" spune poporul. După tăierea pădurilor din bazinele de formare, râurile, care mai înainte aveau un debit constant de apă, își lărgeau albia în timpul primăverii, înundând terenurile agricole și degradându-le, ca în timpul verii să seace.

Siretul, înainte navigabil până la Adjud, a devenit un râu necorespunzător navigației datorită tăierii intensive a pădurilor atât din bazinele de unde își adună apele cât și a pădurilor de pe maluri, care protejau solul împotriva eroziunii și asigurau un debit constant al apei. In anul 1941, ape ca Argeșul și Oltul au provocat inundații de mari proporții, distrugând căi de comunicație, culturi agricole și așezări omenești datorită lipsei de păduri care opresc formarea torenților și asigură o scurgere încetă a apelor, stăvilind puhoaiele.

Neîntâlnind în calea lor pădurea, care să le umezească și să le frâneze, vânturile secetoase uscau pământul și distrugeau recoltele Dacă fiecare stejar transpiră în timpul unei veri calde până la 10.000 litri apă, ne putem da seama ce contribuție pot da sutele de milioane de arbori în asigurarea umidității necesare recoltelor. Fiecare arbore funcționează ca o adevărată pompă, care aduce apa din adâncuri.

Odată cu exploatarea de jaf a pădurilor era exploatată, adusă la starea de ruină și sărăcie și populația regiunilor respective. Regiuni cunoscute sub denumirea de „Țara Vrancei", „Țara Moților", etc. arătau limpede cu câțiva ani în urmă în ce situație jalnică adusese regimul burghezo-moșieresc și populația și solul acestor regiuni.

Lipsa scutului apărător al pădurilor a favorizat formarea unei suprafețe de 700.000 ha terenuri degradate și 2.300.000 ha în curs de degradare, răspândite pe întreaga suprafață a țării.

Regimul de democrație populară a adus schimbări radicale în economia noastră națională. Deosebirea fundamentală dintre regimul capitalist și regimul nostru democrat popular se oglindește puternic și în concepția asupra pădurii.

„Trebue dată o deosebită atenție pădurilor, având în vedere marele rol pe care îl joacă în economia țării, atât ca element de apărare a culturilor contra secetei, cât și ca rezervor însemnat de materie primă pentru industria forestieră, a celulozei și a hârtiei" — a arătat tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej

Sarcini de mare răspundere au fost trasate muncitorilor, inginerilor și tehnicienilor din silvicultură pentru asigurarea rolului important ce revine pădurilor în economia națională. Vechile metode și ritmul vechi de muncă trebuiau înlocuite cu metode noi, cu un ritm nou de muncă. In această privință, de cel mai mare ajutor ne-a fost experiența Uniunii Sovietice.

Pentru refacerea patrimoniului forestier distrus, s'au reîmpădurit în primii 3 ani ai cincinalului sute de mii de hectare, ceeace reprezintă mai mult decât în 25 ani sub regimul capitalist. S'au început lucrări pentru combaterea eroziunilor terenurilor în Vrancea și în alte părți, precum și pentru stăvilirea puhoaielor și torenților în Valea Buzăului, Valea Prahovei, Valea Bistriței, Valea Ampoiului, etc.

In lupta pentru înfăptuirea mărețului plan de electrificare a țării inițiat de tov Gh. Gheorghiu-Dej, sectorului silvic îi revin sarcini deosebit de importante și de mare răspundere.

In scopul asigurării unui debit constant de apă pentru buna funcționare a marilor hidrocentrale, al înlăturării pericolului de împotmolire a lacurilor de acumulare, se fac masive lucrări de împăduriri. In bazinul hidrocentralei „V. I. Lenin" și cele ale altor hidrocentrale, precum și în bazinele râurilor care trebue să asigure apa necesară irigațiilor, lucrează zilnic peste 30.000 muncitori silvici.

Indeplinind planul pe primul trimestru al anului 1953 în proporție de 116%, muncitorii silvici au împădurit o suprafață de 3 ori mai mare decât în 1952.

După mărețul exemplu al planului stalinist de transformare a naturii, cu sprijinul direct al U.R.S.S., care ne-a trimis tractoare și utilaje speciale, au început primele lucrări mecanizate în silvicultura din țara noastră. Perdelele forestiere din zona Canalului Dunăre-Marea Neagră plantate în numai 3 ani, puse cap la cap, ar avea o lungime de 2000 km. și ar lega Bucureștiul de Moscova.

Aceste perdele vor împiedeca seceta, vânturile și furtunile de nisip și vor contribui la schimbarea climei dobrogene, la transformarea Dobrogei dintr'o regiune înapoiată și secetoasă într'o regiune înfloritoare.

Incepând cu anul 1951, s'a introdus și se folosește cu succes metoda sovietică de combatere avio-chimică a dăunătorilor pădurilor. In acest an se vor combate avio-chimic dăunătorii pe o suprafață de 7 ori mai mare ca în anul 1952.

In fața muncitorilor, inginerilor și tehnicienilor din silvicultură stă sarcina de a introduce noi specii de arbori, care prin calitatea lor să asigure nevoile mereu crescânde de produse lemnoase. Astfel, a început în Lunca Dunării, precum și dealungul altor râuri, plantarea speciilor de plop repede crescător, care într'un timp relativ scurt dau material de bună calitate pentru lucru, celuloză, chibrituri, etc. Pentru asigurarea industriei pielăriei cu tanin s'au introdus în cultură speciile de scumpie și salcie.

Hotărîrile C.C. al P.M.R. și ale Consiliului de Miniștri privind construcția și reconstrucția orașelor și reconstrucția socialistă a orașului București, trasează deasemeni sarcini de cinste și de mare răspundere oamenilor muncii din silvicultură. Astfel, se prevede crearea centurilor de păduri și parcuri care să lege spațiile verzi într'un sistem unitar și continuu pentru a servi ca rezervor de aer curat și proaspăt pentru oraș ca locuri de joc pentru copii și de recreație pentru oamenii muncii.

In țările capitaliste, datorită exploatării crâncene la care sunt supuse pădurile, suprafețe imense de terenuri sunt destinate a deveni deșerturi. Numai în S.U.A. 450 milioane ha. pământ sunt cu desăvârșire nimicite de torenți și vânturi, 65 milioane ha. sunt aproape total pârâginite și 40 milioane ha. sunt în prima fază de distrugere. Economistul american Stuart Chase scrie: „Peste câteva generații vom avea asemenea deșerturi cum nu s'au mai pomenit pe niciun alt continent".

Cu totul altele sunt perspectivele ce se deschid silviculturii din țara noastră La noi, pădurile sunt declarate prin Constituție bun comun al întregului popor. Partidul și guvernul au trasat ca sarcină să se delimiteze pădurile încă în cursul acestui an, după rolul lor funcțional: păduri de protecție a apelor, a solului, a orașelor, centrelor muncitorești, balneare, etc. și păduri cu scop de producție.

Cu toate realizările obținute, față de rolul pe care îl joacă pădurile în economia națională, față de sarcinile trasate de partid și guvern în acest sector mai sunt încă numeroase lipsuri

Datorită neglijenței față de sectorul silvic a unor comitete executive ale sfaturilor populare, se mai întâmplă încă numeroase incendii, delicte, degradări de păduri prin pășunat abuziv, unele din aceste fapte se datoresc acțiunii criminale a dușmanului de clasă, ca urmare a lipsei de vigilență manifestate de organele de stat Asemenea lipsuri s'au manifestat în special în regiunile Arad, Hunedoara și Cluj.

Cu toate că ritmul de împădurire a crescut furtunos, ajungând ca în anul 1953 să putem planta o suprafață de 3 ori mai mare decât în anul 1948, totuși față de suprafețele goale, mari pe care le-am moștenit, acest ritm nu poate fi socotit satisfăcător. Fiecare an în care rămân suprafețe goale înseamnă pierderea a milioane metri cubi de material lemnos în viitor. In această privință a fost slabă acțiunea de mobilizare a sfaturilor populare și a tineretului la munca pentru crearea de noi păduri, în special în locurile supuse degradării.

In unele locuri au fost pierderi de puieți plantați datorită neîngrijirii la timp, iar datorită păsunatului abuziv, în anul 1952 pierderile de puieți plantați s'au ridicat până la 8% din suprafața totală plantată

Deși lucrările dela Canalul Dunăre Marea Neagră au arătat superioritatea în discutabilă a sistemului mecanizat de împăduriri, totuși acțiunea de extindere a acestor metode se face într'o măsură insuficientă.

Mai sunt lipsuri și în ceeace privește exploatarea pădurilor, prin faptul că mai rămâne mult material în cioate prea înalte, că materialul este degradat prin scoatere, rămânând multe resturi în pădure. Numai prin adunarea și valorificarea crăcilor rămase în parchetele de exploatare s'ar putea introduce în circuitul economic zeci de mii de vagoane de legături de crăci bune de foc. Prea puțin se face și pentru înlocuirea lemnului de foc cu alți combustibili în special cu turbă și alți cărbuni inferiori. Din această cauză, trebue tăiate păduri care, lăsate acum, ar putea da în viitor lemn bun pentru prelucrare.

Pentru a putea duce la bun sfârșit mărețele sarcini ce stau în fața oamenilor muncii din sectorul silvic, este nevoie să se întărească mai mult munca pentru ridicarea nivelului politic și profesional al personalului silvic. Deasemeni, este necesar ca vigilența personalului silvic, care în marea lui majoritate trăiește la sate, să fie vesnic trează pentru a descoperi și demasca acțiunea dușmanului de clasă. Munca va trebui să se sprijine și mai mult pe massele largi ale țărănimii muncitoare cinstite, conștiente și hotărîte să apere pădurea ca pe un bun comun al întregului popor muncitor. O mare contribuție la refacerea pădurilor și la crearea de noi păduri o poate da tineretul. Insuflețiți printr'o temeinică muncă de agitație desfășurată de organizațiile U.T.M., zeci de mii de tineri și școlari au plantat milioane de arbori și pomi: ei trebuie să intensifice această acțiune patriotică.

Pentru ca eforturile muncitorilor, maiștrilor și inginerilor din sectorul de gospodărire a pădurilor să se poată desfășura potrivit liniei trasate de partid și pentru ca sarcinile de plan să se poată realiza în cele mai bune condițiuni, se impune ca toți activiștii de partid dela țară să urmărească și să sprijine indeaproape activitatea din acest sector.

Comitetele executive ale sfaturilor populare au datoria să asigure brațele de muncă și atelajele necesare lucrărilor de exploatare și de refacere a pădurilor, să sprijine activ paza pădurilor, să urmărească și să asigure o justă repartizare a produselor lemnoase destinate aprovizionării populației din mediul rural, conform Hotărîrii guvernului, să contribuie astfel la apropierea în mai mare măsură a țărănimii muncitoare de problemele gospodăririi pădurilor.

Este necesar ca sindicatele forestiere să-și îndrepte mai mult atenția spre munca din sectorul gospodăriei silvice, s'o sprijine mai mult decât până acum, să antreneze și să mobilizeze pe toți muncitorii și salariații din acest sector în întrecerea socialistă, în vederea realizării sarcinilor de plan, ridicării productivității muncii și a nivelului de trai și de cultură al tuturor celor ce muncesc în sectorul silvic precum și pentru introducerea și extinderea metodelor sovietice.

Să îngrijim pădurile, bun al întregului popor muncitor, să desfășurăm o acțiune cât mai largă pentru refacerea lor

VIAŢA DE PARTID

Să ridicăm nivelul muncii de conducere a economiei!

I. BAYERLE
secretar al Comitetului regional de partid Timişoara

Sarcinile sporite ale planului pe anul 1953, atingerea măreţului obiectiv: realizarea cincinalului în 4 ani, cer un serios efort din partea organizaţiilor de partid. Comitetul regional de partid Timişoara a ajuns la concluzia că trebue să dea o deosebită atenţie întăririi rolului maistrului ca organizator direct al producţiei şi răspândirii sistematice, în cadrul întrecerii socialiste, a metodelor înaintate de muncă.

O brigadă de activişti ai comitetului regional de partid a studiat mai mult timp pe teren felul în care organizaţiile de partid, sindicale şi de U.T.M. se ocupă de îndrumarea şi sprijinirea maiştrilor ca organizatori ai muncii şi ai producţiei. Brigada, pe lângă scoaterea la iveală a experienţei pozitive a unor maiştri, a constatat unele lipsuri mari. Ele se datorau în cea mai mare parte lipsei de preocupare din partea organizaţiilor de partid pentru educarea politică a maiştrilor, pentru continua ridicare a nivelului lor tehnic şi profesional, pentru întărirea prestigiului lor.

Referatul, precum şi propunerile făcute de brigadă în scopul remedierii lipsurilor au fost discutate în cadrul unei şedinţe a biroului regional, unde s'au luat un şir de hotăriri concrete. Pe baza acestor hotăriri, comitetele raionale au organizat discutarea referatului brigăzii în legătură cu situaţia din fiecare întreprindere în adunări deschise ale organizaţiilor de bază.

Organizaţiile de bază au fost îndrumate să dea sarcini concrete maiştrilor comunişti în legătură cu mai buna organizare a locului de muncă, cu dezvoltarea întrecerii, studierea şi extinderea metodelor înaintate de muncă, ridicarea calificării muncitorilor etc., maiştrii comunişti trebuind să fie un exemplu pentru toţi ceilalţi maiştri. A fost intensificată munca politico-educativă în rândurile maiştrilor. S'a organizat citirea în grupuri sau individual a cărţii „Cuvântul maiştrilor", gazetele de perete au publicat recenzii ale acestei cărţi. La mina Anina, în urma desbaterii referatului, organizaţia de partid a iniţiat organizarea unui curs de ridicare a calificării maiştrilor la care participă 32 maiştri mineri.

Comitetul regional de partid a trasat sarcină organelor de partid să acorde o mare atenţie întăririi muncii sindicatelor deoarece organele sindicale au un rol hotărâtor în aplicarea metodelor înaintate.

Rezultatul a fost că maiştrii au început să fie mai activi, să lupte pentru mai buna organizare a muncii. La S.R.T.-Orşova, datorită antrenării maiştrilor în întrecerea socialistă, planul pe trimestrul I a fost depăşit cu 23%; maiştrii comunişti Ghergulescu Gh., Iovanovici Sima au antrenat prin exemplul lor pe toţi ceilalţi maiştri în lupta activă pentru plan.

La Sovrom-utilaj petrolifer-Reşiţa, maistrul Dobre Marin, dela fabrica nouă de maşini, a luat iniţiativa de a organiza temeinic procesul de producţie prin luarea unui şir de măsuri tehnico-organizatorice şi de a asigura o bună aprovizionare a muncitorilor cu scule şi materiale. El se ocupă temeinic de ridicarea nivelului de pregătire profesională tehnică al tuturor muncitorilor din sector.

Comitetul regional de partid a îndrumat comitetele raionale şi orăşeneşti să sprijine extinderea în mod organizat a acestei iniţiative deosebit de importante în lupta pentru realizarea sarcinilor planului de stat. Iniţiativa a fost îmbrăţişată în marea majoritate a întreprinderilor.

★

Paralel cu întărirea rolului maistrului, comitetul regional de partid a îndrumat organizaţiile de partid să se preocupe de extinderea sistematică a metodelor înaintate de lucru.

In această privinţă, important era nu numai extinderea unei metode sau alta, ci ca o metodă aplicată cu succes într'o întreprindere să fie extinsă în întreaga ramură de producţie respectivă, ca metoda sau iniţiativa preţioasă aplicată de un anumit stahanovist sau fruntaş să devină un bun al întregului colectiv de muncă şi al unui număr cât mai mare de muncitori.

A realiza aceasta înseamnă a deschide uriaşe posibilităţi pentru ridicarea productivităţii muncii, pentru reducerea preţului de cost, îmbunătăţirea calităţii, sporirea câştigului muncitorilor, etc.

Comitetul orăşenesc de partid Timişoara a ţinut o şedinţă lărgită cu secretarii organizaţiilor de bază din cele mai mari întreprinderi ale oraşului, la care a invitat şi reprezentanţi ai Consiliului Sindical Regional, ai ASIT, etc. La şedinţă s'a analizat concret cum poate fi aplicată în întreprinderile dela Timişoara iniţiativa petroliştilor dela Boldeşti de extindere sistematică a metodelor înaintate sovietice.

In această şedinţă s'a hotărît ca pentru început, acţiunea pentru extinderea sistematică a metodelor înaintate să fie pornită într'un număr de 10 întreprinderi. Aceste organizaţii urmau să-şi întocmească planuri de muncă în care să prevadă pe o perioadă mai îndelungată, şi pe anumite etape, diferite măsuri pentru popularizarea, experimentarea şi extinderea în mod organizat a metodelor sovietice.

Pentru a asigura realizarea cu succes a acestor planuri, organizaţiile de bază au repartizat sarcini concrete comuniştilor, controlând cu grijă îndeplinirea lor, au mobilizat comitetele sindicale precum şi conducerile administrative. Astfel, la I.M.B. Timişoara, tov. Lindner Ioan, strungar, a primit sarcina să asigure aplicarea iniţiativei dela Boldeşti în secţia strungărie. El a desfăşurat muncă politică în rândurile tinerilor strungari în legătură cu importanţa iniţiativei, organizând totodată scurte demonstraţii practice la maşina sa şi trecând şi la maşina unor tineri strungari, pentru a le arăta concret cum trebue aplicate metodele Bâcov-Bortchevici, Jandarova, Culaghin, etc. In această muncă el a antrenat şi pe maistrul şef Adrian Gh. Activitatea tov. Lindner şi-a avut contribuţia la faptul că peste 70 de muncitori din secţie aplică metode înaintate de lucru. Ca urmare, productivitatea muncii a crescut simţitor, a scăzut procentul de rebuturi.

Intr'un mod asemănător au procedat organizaţiile de partid din unele întreprinderi textile pentru extinderea iniţiativei stahanovistei Elena Chişiu, de îmbunătăţire a calităţii produselor.

In acelaş timp cu munca organizatorică, comitetul regional de partid a îndrumat organizaţiile de bază să desfăşoare o largă muncă politică de massă, astfel încât metodele înaintate ale stahanoviştilor sovietici, metodele şi iniţiativele stahanoviştilor şi fruntaşilor noştri în producţie şi avantagiile aplicării lor să fie cunoscute temeinic de muncitori.

La „Oţelul Roşu", agitatorii au organizat în ultimul timp numeroase convorbiri la care au explicat muncitorilor cu fapte vii şi exemple concrete avantagiile aplicării metodelor sovietice de încărcare a cuptoarelor cu 2 macarale şi de elaborare a şarjelor rapide, combătând mentalitatea înapoiată a unora, care priveau cu neîncredere noile metode şi se cramponau de deprinderile vechi. Munca sistematică dusă de agitatori a făcut ca 60% din muncitorii secţiei să aplice astăzi aceste metode.

In întreprinderile dela Bocşa Română, Distileria de Lemn Caras, fabrica Ceramica şi altele, la Intreprinderile Metalurgice Banat din Timişoara, rezultatele obţinute de muncitorii care aplică metode sovietice au fost larg popularizate prin megafoane, gazete de perete, etc. Organizaţiile de bază au folosit intens şi agitaţia vizuală: lozinci, grafice, panouri, etc.

Un mijloc de seamă pentru răspândirea sistematică a experienţei înaintate în massa largă a muncitorilor îl constitue consfătuirile şi schimburile de experienţă organizate de consiliul sindical regional şi de organizaţiile de partid şi sindicale din întreprinderi.

In regiune sindicatele au organizat până acum 8 schimburi de experienţă în legătură cu metoda Colesov, aplicată pentru prima dată în regiunea noastră de strungarul stahanovist Ştefan Kovacs.

O armă puternică în mâna comitetului regional pentru extinderea metodelor înaintate de muncă este presa locală. Ziarele „Drapelul Roşu", (fost „Luptătorul Bănăţean") şi „Szabad Szó" — organe ale comitetului regional de partid, „Flamura Roşie" — organul Comitetului raional Reşiţa şi-au sporit rolul organizator în răspândirea experienţei înaintate. In coloanele sale, „Drapelul Roşu" a dat cuvântul stahanoviştilor pentru a-şi expune metodele de muncă. Ziarul a publicat o serie de articole critice la adresa secretarilor de organizaţii de bază şi a directorilor de întreprinderi care nu au sprijinit aplicarea iniţiativei dela Boldeşti şi a altor metode.

Cu toate rezultatele pozitive obţinute, există încă serioase slăbiciuni în munca politică şi organizatorică pentru extinderea metodelor înaintate.

In unele locuri, această muncă are un caracter formal, organizaţiile de partid mulţumindu-se cu cifre statistice despre numărul celor care aplică diferite metode şi dezinteresându-se de felul cum sunt aplicate, neglijând munca politică pentru extinderea lor, etc. La Atelierele C.F.R. Timişoara, tov. Nedelcu, secretar al comitetului de partid, obişnueşte să facă zgomot mult, dar treabă puţină. Comitetul de partid dela Atelierele C.F.R. nu are nici până acum un plan de extindere organizată a acestor metode.

Unele organizaţii de partid încă nu au înţeles că răspândirea metodelor înaintate nu este o chestiune de campanie, ci un obiectiv permanent în lupta pentru realizarea sarcinilor de plan. Deaceea se întâmplă de multe ori ca un comitet de partid, îmbrăţişând o iniţiativă nouă, să uite cu totul de alte iniţiative ivite mai înainte şi care s'au dovedit a fi valoroase.

O lipsă esenţială, care explică în bună măsură formalismul şi caracterul de campanie pe care-l mai are acţiunea de extindere a metodelor înaintate, o constitue faptul că în multe întreprinderi conducerile administrative n'au fost antrenate să se ocupe efectiv de această problemă, să la anumite măsuri practice organizatorico-administrative. Este de neîngăduit că directori de întreprinderi ca inginerul Iasinski Nicolae dela Atelierele C.F.R.-Timişoara, Török Ştefan dela Nadrag, Todea Ştefan dela Trustul S.R.C.-Anina şi alţii se dezinteresează cu totul de munca pentru extinderea metodelor înaintate, lăsând-o numai în seama organizaţiilor obşteşti.

In multe locuri, organizaţiile de partid şi sindicale şi conducerile administrative nu dau încă atenţia cuvenită ridicării calificării profesionale a muncitorilor, ceeace dăunează extinderii metodelor înaintate.

Toate aceste lipsuri se datoresc în mare măsură faptului că Comitetul regional de partid Timişoara n'a controlat în mod sistematic felul cum se desfăşoară acţiunea pentru extinderea metodelor înaintate, nu s'a preocupat suficient de ridicarea nivelului de cunoştinţe economice al activiştilor săi pentru ca aceştia să poată da un ajutor eficace organizaţiilor de partid. Comitetul regional n'a desfăşurat cu tărie şi consecvenţă munca de educare a activului în spiritul dragostei faţă de tot ce e nou şi înaintat, al luptei împotriva manifestărilor de conservatorism, de frânare a iniţiativei creatoare a maselor.

Este regretabil că chiar unii activişti de partid cu funcţii de răspundere ca, de pildă, tov. Lung — secretar al Comitetului raional Caransebeş, Wels Iosif — secretar al Comitetului raional Oraviţa, Lupşa Ion — secretar al Comitetului raional din Reşiţa şi alţii dovedesc nepăsare faţă de problema extinderii metodelor înaintate.

Comitetul regional de partid este hotărît ca printr'o muncă politică şi organizatorică temeinică să pună capăt tuturor acestor lipsuri şi să asigure obţinerea unor noi şi noi succese în lupta pentru realizarea cincinalului în 4 ani.

Plecarea unor delegaţii sindicale care au participat la sărbătorirea zilei de 1 Mai

Miercuri dimineaţă au părăsit Capitala delegaţia sindicatelor sovietice condusă de I. A. Belschi, delegaţia sindicatelor din R. P. Chineză condusă de Chen Iu Tien, precum şi delegaţia sindicatelor din R. P. Mongolă, condusă de Batjargal Bariga-ghün care, la invitaţia Consiliului Central al Sindicatelor din R.P.R., au participat la sărbătorirea zilei de 1 Mai în Capitală.

Pe aeroportul Băneasa, reprezentanţii sindicatelor frăţeşti au fost salutaţi la plecare de tov. Liuba Chişinevschi, secretar al C.C.S., de membri ai Prezidiului C.C.S., precum şi de numeroşi activişti ai C.C.S. şi ai Comitetelor Centrale ale Sindicatelor.

Au fost deasemeni de faţă Ciao Cen-i, secretar al Ambasadei R. P. Chineze.

In cursul nopţii de Marţi a părăsit deasemeni Capitala Shanta Mukherji, reprezentanta sindicatelor din întreaga Indie.

Pe peronul Gării de Nord, delegata sindicatelor indiene a fost salutată de tov. Maria Moraru, membru în Prezidiul C.C.S. şi de activişti ai C.C.S.

(Agerpres)

—o—

Informaţii

Miercuri la amiază a sosit în Capitală delegaţia Consiliului Central al Sindicatelor din R.P.R. în frunte cu tov. Mihail Mujic, secretar al C.C.S., care la invitaţia Consiliului Central al Sindicatelor sovietice a participat la sărbătorirea zilei de 1 Mai la Moscova.

Pe aeroportul Băneasa, membrii delegaţiei au fost întâmpinaţi de tov. C. Butaru şi I. Dobre, secretari ai C.C.S., precum şi de numeroşi activişti ai C.C.S.

★

O delegaţie a A.R.L.U.S.-ului, condusă de prof. univ. Nicolae Sălăgeanu, membru corespondent al Academiei R.P.R., a părăsit Miercuri Capitala pentru a participa la cel de al IV-lea Congres al Asociaţiei de Prietenie Germano-Sovietice

★

In zilele de 16 şi 17 Mai 1953 se vor desfăşura în Aula Bibliotecii Centrale Universitare lucrările Conferinţei de constituire a Filialei Bucureşti a Uniunii Arhitecţilor din R.P.R. Şedinţa de deschidere a conferinţei va avea loc în ziua de 16 Mai 1953, ora 17.

In cadrul acestei conferinţe se vor dezbate problemele muncii de creaţie a arhitecţilor ridicate de sistematizarea şi reconstrucţia socialistă a oraşului Bucureşti, sarcinile ce le revin arhitecţilor în campania de înfrumuseţare a oraşului şi a întâmpinării Festivalului Mondial al Tineretului şi Studenţilor, precum şi alegerea organelor de conducere a Filialei.

(Agerpres)

—o—

Tot mai mulţi oameni ai muncii trec normele complexului G.M.A.

Se împlinesc 3 ani dela înfiinţarea în ţara noastră a Complexului sportiv G.M.A.

Cuprinzând ramuri sportive cum sunt atletismul, înotul, schiul, gimnastica, tirul, acest complex sportiv contribue la dezvoltarea iniţiativei, a fortei şi curajului, a voinţei de a învinge, la educarea maselor în spiritul dragostei de patrie. In perioada ce s'a scurs dela înfiinţarea Complexului G.M.A. numeroase asociaţii şi colective sportive au obţinut succese de seamă în această privinţă. Asociaţia sportivă Constructorul, de pildă, este acum fruntaşă pe ţară în acest domeniu. Peste 50% din numărul membrilor acestei asociaţii sportive au cucerit insigna G.M.A.

Un alt succes constă în participarea tot mai numeroasă a maselor de tineri tărani muncitori la pregătirea şi trecerea normelor Complexului G.M.A. Dintre membrii colectivelor sportive organizate pe lângă cămineie culturale din regiunea Bucureşti, peste 3000 de tineri şi tinere sunt purtători ai insignei G.M.A., iar peste 20.000 continuă să se pregătească în vederea trecerii normelor respective.

Copilărie fericită

Aşa cum se arată în proiectul noului statut, gospodăriile colective repartizează din veniturile lor băneşti fonduri social-culturale pentru pregătirea cadrelor necesare gospodăriei, pentru crearea de creşe, grădiniţe şi cămine de copii, cluburi, colţuri roşii, biblioteci, instalaţii de radio, cinematograf, sport etc.

In clişeu: La grădiniţa de copii a gospodăriei colective „Bobâlna", din satul Salatiu, regiunea Cluj.

Viaţa chinuită a copiilor în ţările capitaliste

● In S.U.A. munca copiilor este exploatată pe scară largă. Conform datelor Comitetului Naţional pentru problemele muncii copiilor, două milioane de copii şi tineri între 14 şi 17 ani au muncit în timpul anului şcolar 1951—1952 şi un milion de copii au efectuat diferite munci în timpul verii. In anul 1951, Ministerul Muncii din S.U.A. a stabilit că peste o treime din totalul copiilor care lucrau în întreprinderi erau copii până la 14 ani. „Din cauză că nu există ocrotirea prevăzută de lege şi pentrucă nu se aplică în măsură suficientă legile — declară comitetul susnumit — mulţi copii cad victime accidentelor". In anul 1950, numai în statul California, au devenit invalizi de pe urma accidentelor de muncă 1676 copii şi adolescenţi.

● Exploatarea muncii copiilor este practicată şi în alte state ca, de pildă, în Brazilia. Nu rare sunt asemenea anunţuri care apar în ziare: „Se caută pentru angajare copii mici". De pe urma muncii copiilor capitaliştii încasează profituri fabuloase, deoarece copiii prestează câte 10—12 ore de muncă pe zi, primind în schimb o nimica toată.

● Copiii duc o viaţă mizerabilă în Grecia monarho-fascistă. Există acolo zeci de mii de copii care hoinăresc pe străzi, care dorm unde se nimereşte şi care se hrănesc cu ce găsesc. Ziarul „Elleniki Imera" descrie astfel viaţa de toate zilele a copiilor din Atena: „Dacă treceţi pe străzile principale ale oraşului Atena, veţi vedea o armată întreagă de copii foarte amăriţi. Pe străzile capitalei şi ale altor oraşe sunt o mulţime de copii de 10—12 ani. Ei vând ţigări, curăţă ghete sau fac pe hamalii; fetiţele sunt vânzătoare prin birturi sau cafenele".

● Din cauza mizeriei, mulţi japonezi sunt nevoiţi să-şi vândă copiii. Preţul unei fetiţe sau al unui băiat este fixat de traficanţi după toate regulile comerţului lor murdar. După datele oficiale mult micşorate în iulie 1951 — iunie 1952, au fost vânduţi în Japonia 1489 băieţi şi fete. Cifra aceasta a depăşit cu de peste două ori numărul copiilor vânduţi în anul precedent.

● Copii sunt vânduţi nu numai în Japonia ci şi în Grecia, Italia şi chiar... în Anglia. Ziarul englez „Reynolds News" a publicat nu de mult un articol intitulat „Trafic de copii la bursa neagră". In momentul de faţă, scrie ziarul, copiii pot fi cumpăraţi în Anglia la preţul mediu de 80 de lire sterline un băiat şi la 150 lire sterline o fetiţă...

Victimele tranzacţiilor criminale sunt în majoritatea cazurilor copii de mame singure, ale căror drepturi nu sunt garantate de lege. O femeie singură care are un copil se află mai întotdeauna într'o situaţie morală şi materială grea. De acest fapt profită aventurieri care îi propun să scape de copii... Copiii vânduţi nimeresc în mâinile unor oameni dubloşi, începând cu femei bogate şi trândave care privesc copilul ca „o păpuşe vie", neglijând educarea lui, şi sfârşind cu elemente criminale. Adesea, copilul este cumpărat de persoane care folosesc copii drept „braţe de muncă ieftine". Ziarul declară că legile engleze privitoare la înfierea copiilor „sunt nesatisfăcătoare" deoarece ele nu pot „pune capăt acestui trafic necinstit".

● In Turcia, mortalitatea infantilă atinge cifre uriaşe. După datele ministerului turc al sănătăţii, în 1951, din 800 000 de noi născuţi, 400.000, adică jumătate, au murit înainte de a atinge vârsta de 1 an. In Turcia, 99% din copiii de vârstă preşcolară nu sunt supuşi niciunui control medical şi în fiecare an mor de variolă 20 000 de copii.

Primăvara la Bicaz

Sus, în munţii Neamţului, ultimele petece de zăpadă s'au ascuns demult în umbra stâncii. Printre cabanele vesele ale colonilor, în lumina de cristal a soarelui de primăvară, tremură uşor, la fiecare pală de vânt, iarba proaspăt încolţită.

De aici, din Munţii Neamţului, coborând sub streaşina pădurii de brazi, spre Valea Bistriţei aurii, întâlneşti în faţă privelişlea largă a marelui şantier. Iată! Sus, în plin munte — acolo unde constructorii au înălţat o uriaşă stea roşie — sute de vagoane se încrucişează la gura tunelului. Sfâşiate de exploziI, mărunţite cu stăruinţă de oţelul pichamerelor, bătrâne stânci incremenite din leaturi neştiute fumegă şi se îndoaie, prăvălindu-se în apele Bistriţei. Iar Bistriţa curge înspumată la vale, spre locul unde alţi oameni pun temelie de granit viitoarei construcţii. Aici, unde se va înălţa peste câtva timp barajul, terasierii coboară până la 15 metri sub nivelul apei, înfigând cu nădejde uneltele în târâi de gresie. Construcţia nouă a fabricii de beton străjuieşte nemişcată alături, pe o culme de deal, veghind forfota neîntreruptă a şantierului din vale.

Şantierul clocoteşte de muncă, atrăgând spre el, ca un gigantic magnet, toată viaţa din jur. Coborând sub pânzele Bistriţei sau croindu-şi drum cu fierul în inima muntelui de gresie, gonind pe autocamioane sau netezind cu mistria faţadele primelor blocuri muncitoreşti, oamenii poartă cu ei — odată cu cel dintâi ghiocel prins la butonieră — dorinţa fierbinte de a vedea înălţându-se cât mai grabnic măreaţa construcţie a hidrocentralei.

„Greutăţile nu ne 'nspăimântă"

Sus, la punctul cel mai depărtat al şantierului, constructorii se întrec la străpungerea tunelului ce va îndruma apele Bistriţei spre marile turbine de peste munte. Aici, în interiorul „inelelor" rotunde, uriaşe, la lumina becurilor electrice — instalate cu multă migală în crăpăturile marnei — „băieţii" lui Petru Feher, Mezei sau Vâşcan muncesc cu îndârjire, înaintând mereu, în răpăituri de pichamer, către inima muntelui.

Dimineaţa, cântece tinereşti răzbat prin desimea brădetului:

„Noi, urmaşii lui Vasile Roaită..."

Coloane de tineri brigadieri, cu salopete albastre, fluturând steaguri roşii, urcă pe platoul din faţa tunelului. In primăvara aceasta tot mai mulţi brigadieri — tineri entuziaşti, în număr de peste 3.000, veniţi din toate colţurile ţării ca să pună umărul la ridicarea construcţiei — au început să înveţe meşteşugul minerilor. Înăuntrul tunelului, sub sclipătul becurilor, care înseriu pe pereţi cerculeţe de lumină, desluşeşti uşor pălăria de paie ţugulată a unui maramureşan, alături de cojocul înflorat, îmbrăcat peste salopeta de cauciuc, a unui flăcăiandru din ţara Oltului. Nu le-a fost uşor să se obişnuiască cu munca în adâncul pământului, cu infiltraţiile de ape reci — dar azi îţi vine greu să recunoşti în minerii aceştia voinici, siguri în mişcări, pe tinerii sfioşi de astă toamnă; când îi vezi stăpânind cu atâta calm tremurul nervos al pichamerului, juri că sunt mineri de când lumea.

O mulţime de tineri lucrează la tunel; unii în adânc, alţii deasupra, pe platou. Mulţi din ei şi-au cucerit faima unor adevăraţi şi vrednici constructori. Printre aceştia se află şi doi fraţi — Dumitru şi Gheorghe Tulbure.

Fraţii Tulbure au venit la Bicaz într'o toamnă, când soarele cobora spre asfinţit. Bătuseră cale lungă — munţi şi păduri, câmpii şi ape. Privelişlea marelui şantier ce se întindea până departe, la orizont, i-a atras numaidecât, hotărîndu-i să rămână aici. Îi atrăgeau cu deosebire betonierele noi, care mormăiau înăbuşit, zi şi noapte, pe platoul din faţa tunelului. Pentru ei, viaţa abia începea...

Dar peste câteva zile lucrurile au luat o întorsătură neaşteptată. Gheorghe nu putea fi primit să lucreze pe şantier, fiindcă nu avea decât 15 ani. Frate-său, Dumitru, avea norocul să bată 17, tocmai vârsta trebuincioasă.

— Ce facem? a murmurat cel mare.

— Rămân cu tine, a hotărît categoric „puştiul", strângând din buze ca să-şi ascundă ciuda.

Şi au rămas împreună pe şantier. Împărţeau fraţeşte, la cantină, porţia lui Dumitru şi tot fraţeşte împărţeau seara, patul. De câteva ori, Gheorghe a fost „prins" şi trimis acasă, dar tot de atâtea ori s'a întors pe ascuns, reluându-şi încăpăţânat locul lângă betoniera fratelui său. Lucrau „cu schimbul", învăţând dela lucrătorii mai vechi, discutând cu seriozitate între ei, întrecându-se. In scurt timp, amândoi au prins bine meseria. Câţiva meşteri, impresionaţi de destoinicia micului betonist, au intervenit să fie lăsat pe şantier şi să i se facă formele necesare.

„Greutăţile nu ne'nspăimântă" — aşa sună unul din cântecele tinerilor constructori. Când iubeşti munca pe şantier, când visurile zugrăvesc în toată clipa imaginea puternicei hidrocentrale — păşeşti curajos înainte, învingând orice piedici!

...La balastieră — punctul de exploatare a balastului necesar lucrărilor dinăuntrul tunelului — comuniştii s'au gândit, într'un timp, la o serie de măsuri pentru îmbunătăţirea muncii. S'au dus la Anton Lupaşcu, şeful lucrărilor dela balastieră, înfăţişându-i propunerile lor. Dar Lupaşcu, după ce i-a ascultat încruntat, le-a tăiat-o scurt:

— Lăsaţi-vă de prostii! Sunt tehnician vechi şi vă spun că e absolut cu neputinţă. N'au schimbat lucrurile alţii mai deştepţi ca voi!

Muncitorii au rămas o clipă nedumeriţi. Nu se aşteptau la un asemenea răspuns. Şi-au revenit însă îndată:

— N'or fi făcut-o alţii, chiar mai deştepţi decât noi, pentru că n'au avut interesul, tovarăşe şef de balastieră! Pe vremea despre care pomeneşti dumneata, capitaliştii n'aveau niciun interes să uşureze munca oamenilor. Astăzi, interesul nostru e altul. Avem nevoe să uşurăm munca oamenilor şi o vom uşura!

In zadar au încercat însă muncitorii să-l convingă pe Anton Lupaşcu. El o ţinea morţiş pe a lui şi, până la urmă, oamenii au plecat aşa cum veniseră. Dar comuniştii nu s'au descurajat. Au cerut sprijinul organizaţiei de bază şi, cu prilejul acesta, au cerut să fie analizată şi purtarea şefului de balastieră. Fapte noi au ieşit la lumină, surprinzătoare. Uleiul şi motorină turnate peste noapte în balast, ca să împiedice priza, colaci întregi de sârmă electrică dispăruţi fără urmă... S'a descoperit că toate erau „opera" lui Anton Lupaşcu, fost plutonier de jandarmi, strecurat în rândul muncitorilor ca... specialist.

Şi munca a fost, de atunci, şi mai însufleţită, şi mai dârză. Minerii, betoniştii au hotărît să-şi apere cu îndârjire fiecare realizare.

Oameni şi întâmplări la baraj

Străbătând păduri nesfârşite de brazi, Bistriţa goneşte vijelios, lăsând în dreapta, la orizont, umbra de clopotniţă a bătrânului Ceahlău. Aici se va înălţa barajul! In anumite ceasuri ale zilei, exploziile se ţin lanţ sfâşiind — pe porţiuni lungi — înălţimile de piatră şi cremene. Pe malul drept, montorii lucrează cu avânt, sub îndrumările inginerilor sovietici, la instalarea fabricii de beton, o construcţie din cele mai moderne. Incă în vara aceasta, zeci şi sute de tone de beton vor fi turnate la temelia barajului.

Intr'o noapte — la începutul lui Aprilie, Bistriţa şi-a umflat pe neaşteptate apele. Urlând, clocotind vijelios — aşa cum o ştiu de veacuri localnicii — s'a năpustit ca o nălucă peste platouri, distrugând tot ce-i stătea împotrivă. Pe malul drept, în faţa batardoului, valurile s'au lovit de un obstacol necunoscut: o sondă care servea la lucrările geologilor. Intr'o clipă, tumultul de ape a înconjurat-o, izbind cu furie în armura de oţel, ameninţând să-i distrugă instalaţiile. Oamenii au prins însă de veste. Au ieşit în fugă, din căldura cabanei, tinerii Cornel Munteanu, Iosif Luca şi alţi tineri din brigada utemistă stahanovistă de sondori — hotăriţi să salveze sonda. Singuri în noaptea munţilor, la lumina becurilor şantierului, au început, tăcuţi, lupta. Câteva ceasuri au lucrat fără întrerupere, demontând febril granicul, tripiedul, platforma sondezei şi trăgându-le pe mal. Fraţi de oboseală, uzi până la piele de apa rece ca ghiaţa, au adormit, într'un târziu, într'un somn de plumb. Dimineaţa au luat bătălia dela capăt, muncind să înalţe — cu ajutorul unui cofraj de bârne, umplut cu bolovani — un sol de postament pe care să remonteze sonda. Toată ziua au lucrat aşa, îngropaţi până la piept în apa rece, izbutind să ridice, sub rafalele violente ale ploii, un postament trainic la o jumătate de metru deasupra apei.

La baraj, ca dealtfel pe întregul şantier al hidrocentralei, astfel de fapte nu sunt rare. Oamenii muncesc cu abnegaţie, cu vitejie, încălziţi de măreţia ţelului pe care-l realizează — şi eroismul acesta simplu, de massă, constitue poate cea mai frumoasă trăsătură a vieţii şantierului.

Pe tehnicianul comunist Tudor Stănescu — omul acela negricios, subţiratic, cu privirea ageră — îl găseşti în orice ceas al zilei în plin freamăt al şantierului. Este şef de lucrări aici, la malul drept. In tinereţe a fost tâmplar de ţară, dar faptul că din mâinile lui nu ieşeau decât tăblii de pat şi speteze de scaune îl nemulţumea adânc; i se părea prea puţin faţă de energia ce-o simţea clocotindu-i în vine. Când au început lucrările la canal s'a aflat acolo printre cei dintâi. Acolo, la Canal, a ajuns Stănescu unul din constructorii fruntaşi iar mai târziu şef de lucrări. Din vara anului trecut lucrează aici, la hidrocentrală — construcţie pe care a îndrăgit-o repede şi căreia îi închină toate sforţările şi visurile lui.

Aşa este Stănescu: veşnic agitat, veşnic nemulţumit de ceva, în ciuda celor 43 de ani pe care-i poartă în spate. Găseşte la tot pasul lucruri de schimbat, lucruri de îmbunătăţit, se necăjeşte pentru fiecare şurub rătăcit şi îmbrăţişează cu căldură orice iniţiativă bună. A meşterit, lucrând zile şi nopţi în şir, un ingenios dispozitiv la vagonetele ce transportă pământul excavat: dispozitivul permite ca vagonetul să poată fi basculat de un singur om în mai puţin de o secundă, mărind astfel de câteva zeci de ori productivitatea muncii. Şi ca să nu rămână niciodată în urmă, Stănescu citeşte şi învaţă mereu. Seara, după ce a pus la punct ultimele treburi ale şantierului, se agaţă de primul camion şi pleacă în vale, la Dodeni, la Institutul de Construcţii, unde este student în anul I.

Construind, oamenii cresc

Intr'una din dimineţile acestea, câţiva constructori care urcau şoseaua dintre baraj şi tunel-intrare s'au oprit dintr'odată locului, izbiţi de o privelişte neaşteptată. Jos, pe malul celălalt, în preajma unei căsuţe scunde de lemn, un om ieşise la arat. Se contura limpede, în aburul uşor al dimineţii, silueta omului aplecat peste coarnele plugului şi răzbăteau până la ei poruncile scurte trimise căluţului ce se opintea înainte între hăţuri.

De pe celălalt mal, ca de pe înălţimea unui munte, constructorii au privit în tăcere scena ce li se desfăşura la picioare. Lângă peisajul vast, plin de negrăită măreţie al şantierului, imaginea omului singuratic apăsând coarnele plugului învechit, părea izvorîtă parcă din alte vremi. Gândurile s'au întors dintr'odată într'o strălucitoare spre trecut. Da! Mulţi din ei, mulţi din oamenii care mânuesc azi pichamerele, excavatoarele sau învaţă la Institut au fost până de curând, asemeni omului acelula. Şi la aceste gânduri, cei câţiva constructori au simţit şi mai puternic cât de mult a însemnat în viaţa lor marele şantier, ce forţă uriaşă, de neînvins, şi ce lumină vie le-a turnat în suflet munca pentru înălţarea celei mai mari hidrocentrale a patriei.

Numai în primăvara aceasta, atâtea lucruri, atâtea fapte noi au îmbogăţit viaţa şantierului! Iată! Colo se oglindeşte, în apa Bistriţei schelăria viitorului teatru; mai departe zâmbesc soarelui, pe terasele primelor blocuri muncitoreşti, copii gălăgioşi şi ghivece cu flori. In primăvara aceasta s'au deschis pe şantier o şcoală tehnică medie şi un Institut Superior de Construcţii şi tot în primăvara aceasta a terminat cursurile prima promoţie de excavatorişti ai şantierului. In dimineţile acestea auriI, trenurile au adus noi contingente de brigadieri, a fost confirmat primul stahanovist la uzina Diesel. Şi atâtea, atâtea altele!... Iată-l şi pe cei doi tineri care urcă Duminica la braţ, potecile umbroase însemnându-şi numele pe coaja arborilor. El, Petre Brânză, e un iscusit electrician, iar ea învăţătoare la baraj; s'au căsătorit în prag de primăvară şi îşi încrustează numele nu numai pe coaja arborilor, dar şi pe drapelul fruntaşilor, în însuşi freamătul creator al marii construcţii.

Visurile trag la o parte perdeaua viitorului... Intr'o dimineaţă, Bistriţa va svâcni între paletele turbinei, punând în mişcare motoarele uriaşe. Mii de kilowaţi vor porni pe liniile de înaltă tensiune să ducă în toate patru vânturi vestea cea mare: „a intrat în funcţiune cea mai mare hidrocentrală a ţării!" O hidrocentrală construită de oameni simpli, crescuţi şi educaţi de partid la şcoala cea mare a şantierului; o hidrocentrală ridicată cu ajutorul unor fraţi dragi, care ne-au deschis drumuri noi — oamenii sovietici; o hidrocentrală căreia poporul nostru i-a dat numele scump al lui Vladimir Ilici Lenin.

I. PURCARU

Mișcarea grevistă din Franța

PARIS 13 (Agerpres). — TASS

Ziarul „L'Humanité" relatează în legătură cu greva ofițerilor din marina comercială franceză că în majoritatea porturilor la această grevă au aderat și marinarii. Revendicările greviștilor sunt sprijinite activ de docherii și muncitorii portuari. Potrivit ziarului „Le Monde", la 11 Mai, numai în porturile franceze din Marea Mediterană au fost imobilizate 120 de vase comerciale.

★

MOSCOVA 13 (Agerpres).

Corespondentul din Paris al ziarului „Pravda" relatează noi amănunte în legătură cu greva dela uzinele Renault, care a durat aproape o lună.

Pentru a provoca o scizlune în rândul muncitorilor — scrie corespondentul — administrația uzinei a recurs la diferite măsuri. Acum câteva zile, având aprobarea guvernului francez, administrația a anunțat închiderea uzinelor și concedierea a 37.000 de muncitori.

Totuși aceste măsuri draconice n'au avut darul să-i intimideze pe muncitori, care au cerut în unanimitate redeschiderea uzinelor și rechemarea unităților polițienești care ocupaseră incinta uzinei.

La 12 Mai, sub presiunea protestelor muncitorilor, direcția uzinelor Renault a anunțat că uzinele își vor reîncepe activitatea a doua zi dimineața și că toți muncitorii își pot relua lucrul. In felul acesta lock outul, prin care se urmărea să se exercite presiuni asupra muncitorilor, a fost contramandat.

Până în prezent, administrația uzinelor Renault nu a făcut vreo propunere concretă în ceeace privește satisfacerea revendicărilor muncitorilor. Dar faptul că administrația a redeschis uzina dovedește eșecul manevrelor care urmăreau intimidarea muncitorilor prin amenințarea șomajului și scindarea mișcării muncitorești.

Muncitorii dela uzinele Renault continuă lupta pentru drepturile lor vitale. Ultimele săptămâni le-au arătat în mod elocvent că numai unitatea de acțiune poate asigura victoria. Organizarea, unitatea și fermitatea muncitorilor dela uzinele Renault sunt un exemplu pentru oamenii muncii din Franța.

La 12 Mai, la Paris au făcut grevă muncitorii dela metro și autobuze. Greva a cuprins majoritatea oamenilor muncii din transportul municipal.

—o—

Greva muncitorilor dela șantierele navale din Bremen

BERLIN 13 (Agerpres). — TASS transmite :

Greva celor 14.000 de muncitori dela șantierele navale din Bremen continuă de mai bine de două săptămâni. Principala revendicare a muncitorilor este mărirea salariilor. Ca și toți oamenii muncii din Germania occidentală, muncitorii de la șantierele navale din Bremen au mult de suferit de pe urma creșterii continue a prețurilor în Germania occidentală și simt din ce în ce mai mult povara impozitelor, urmare a politicii de remilitarizare și de pregătiri de război, dusă de guvernul dela Bonn.

Greviștii au întărit picheteie de grevă împiedicând astfel încercările spărgătorilor de grevă de a pătrunde pe teritoriul șantierelor navale. In ciuda tuturor eforturilor patronilor, pe șantierul naval „Weserwerft" din Bremen stau nedescărcate circa 50 de vagoane cu materiale de construcție.

In semn de solidaritate cu greviștii de la șantierele navale din Bremen, muncitorii de la șantierul naval „Deutschewerft" din Hamburg au declarat că nu vor efectua lucrările necesare la vasele care din cauza grevei ar putea fi transferate de la șantierele navale din Bremen la cele din Hamburg.

★

ROTERDAM 13 (Agerpres).

După cum anunță France Presse, metalurgiștii olandezi din portul Roterdam au încetat reparațiile în port, declarând o grevă de solidaritate cu cei 14.000 de muncitori dela șantierele navale din portul Bremen (Germania occidentală).

—o—

SITUAȚIA DIN EGIPT

CAIRO 13 (Agerpres). — TASS

După cum anunță ziarul „Egyptian Gazette", primul ministru al Egiptului, generalul Naghib, a declarat că „menținerea oricăror trupe străine pe teritoriul nostru sub orice pretext nu este decât o continuare a agresiunii engleze... Astăzi, noi am hotărît să ne eliberăm definitiv de ocupația și de agresiunea engleză".

Naghib a declarat : „Acordul din 1936 care a fost denunțat a fost impus Egiptului de forțele armate agresive de ocupație".

Naghib a subliniat că baza din zona Canalului de Suez este egipteană, „ea a fost creată de muncitori egipteni și în timpul ultimului război a fost apărată de forțele armate egiptene".

—o—

Călătoria miliardarului american Rockefeller în Orientul Apropiat

BEIRUT 13 (Agerpres). — TASS transmite :

Ziarele anunță că zilele trecute a sosit la Beirut miliardarul american David Rockefeller. La 11 Mai Rockefeller a vizitat Damascul unde a avut o întrevedere cu generalul Sișekli, șeful statului major al armatei siriene. In aceeași zi, Rockefeller a părăsit Libanul și a plecat la Cuveit.

Ziarele relatează că Rockefeller intenționează să viziteze Er-Riad, Gida și Cairo. Ziarul „As-Sarha" pune în legătură vizita lui Rockefeller cu călătoria lui Dulles în țările Orientului Apropiat.

—o—

Alocații bugetare pentru noi baze militare americane în Europa

NEW YORK 13 (Agerpres). —

Ziarul „New York Herald Tribune" publică o declarație a lui Harold Stassen, directorul așa numitului Oficiu pentru Securitate Mutuală, care a anunțat că bugetul S.U.A. prevede suma de 327 de milioane de dolari pentru crearea de noi baze militare americane în Europa în viitorii trei ani.

Cuvântarea lui Churchill în Camera Comunelor

LONDRA 13 (Agerpres).— TASS transmite :

Agenția Reuter anunță că la 11 Mai primul ministru al Angliei, Winston Churchill, a luat cuvântul în Camera Comunelor făcând o expunere asupra politicii externe.

Primul ministru și-a început expunerea vorbind despre Coreea. El a declarat : „Țelul nostru imediat este, desigur, încheierea armistițiului în Coreea".

Churchill și-a exprimat părerea că trebue examinată cu răbdare și simpatie noua propunere comunistă ca cele cinci puteri să ia asupra lor sarcina de a se îngriji „în modul cuvenit" de cei 40.000 sau 50.000 de prizonieri coreeni care au mai rămas și care se tem să se întoarcă în patrie.

In legătură cu ultimele propuneri ale părții coreeano-chineze premierul Churchill a declarat : „Nu este necesar să se pornească dela premiza că ele nu pot servi drept bază pentru o înțelegere".

Referindu-se la evenimentele din Indochina, Churchill a spus : „După părerea mea, înaintarea neașteptată a unităților trupelor Vietminului spre frontiera Siamului nu trebue să ne determine să tragem concluzia că este vorba de o măsură inspirată de Sovlete, incompatibilă cu noua poziție a guvernului sovietic".

Ocupându-se de tratativele anglo-egiptene de curând întrerupte și de actuala poziție a guvernului egiptean condus de generalul Naghib, Churchill a lăsat să se înțeleagă că Naghib „se supune dictatului altora". Din cele declarate de el relese că guvernul englez intenționează să continue și de acum înainte linia pe care a urmat-o până în prezent în tratativele cu Egiptul.

Trecând la problema Germaniei și caracterizând-o drept „problema dominantă a Europei", Churchill a declarat : „Oricât de puternică ar fi dorința noastră de a ajunge la o reglementare prietenească cu Rusia Sovietică sau chiar la un modus vivendi mai bun nu intenționăm niciodecum să renunțăm la îndeplinirea obligațiilor pe care ni le-am asumat față de Germania occidentală".

Trebue oare înțelese aceste cuvinte ale primului ministru în sensul că guvernul englez intenționează să continue politica de militarizare a Germaniei occidentale, politica de desmembrare a Germaniei ?

Referindu-se la atitudinea Angliei față de comunitatea defensivă europeană, Churchill a confirmat că Anglia nu intenționează să adere la sistemul federativ european. „Noi, a declarat el, suntem alături de ei, dar nu suntem o parte a lor". Churchill a vorbit în continuare despre o schimbare a poziției Rusiei Sovietice în ultima perioadă. El a spus : „Politica noastră constă în a evita prin toate mijloacele ce ne stau la dispoziție orice acțiune sau orice declarație ce ar putea opri reacția favorabilă care are poate loc, și în a saluta orice indiciu al îmbunătățirii relațiilor noastre cu Rusia.

Suntem încurajați de o serie de gesturi de prietenie din partea noului guvern sovietic".

Churchill a declarat că ar fi o greșeală să se creadă că nu se poate reglementa nimic cu Rusia Sovietică dacă, sau până când, nu va fi reglementat totul.

„Reglementarea a două sau trei momente dificile ar fi o realizare pentru orice țară iubitoare de pace".

„Desigur, a spus Churchill, nu ar fi rău dacă în decursul unei anumite perioade de timp fiecare parte s'ar gândi ce se poate întreprinde acceptabil iar nu inacceptabil pentru cealaltă parte".

„Nu cred că problema foarte serioasă a îmbinării securității Rusiei cu libertatea și securitatea Europei occidentale este de nerezolvat", Churchill a declarat : „Cu toată imprecizitunea și confuzia existente în afacerile internaționale consider că trebue să aibă loc o conferință la nivelul cel mai înalt între puterile conducătoare, fără mari amânări".

La această conferință, a continuat Churchill, trebue să la parte un număr cât mai mic de puteri și persoane. Această întâlnire trebue să fie „într'un anumit grad neoficială și într'un grad și mai mare secretă și izolată".

In încheiere, primul ministru Churchill a cerut să se mențină pregătirile militare engleze „la un nivel corespunzător limitei forțelor noastre..."

Declarația lui Attlee

LONDRA. — După cum anunță agenția „France Presse", Clement Attlee, conducătorul grupului parlamentar laburist, a declarat în Camera Comunelor că partidul său aprobă tonul general pe care l-a folosit Churchill.

„Discursul lui Churchill a fost un discurs foarte realist" — a spus Attlee. Cu referire la noile acțiuni constructive ale guvernului sovietic în domeniul politicii externe, Attlee a declarat : „Noi trebue să avem relații personale mai strânse cu conducătorii sovietici și cu Malencov".

Trecând la politica americană, Attlee a declarat : „Trebue să se țină seama de politica contradictorie și antagonistă a președintelui Eisenhower și a Congresului Guvernul Statelor Unite nu este stăpân în propria lui casă. Politica acestui guvern nu este dealtminteri sincronizată. Președintele a rostit de curând un amplu discurs. Imediat după aceea, Foster Dulles a făcut să se audă un altul pe alt ton".

Attlee a declarat apoi că Republica Populară Chineză trebue să primească locul său în Consiliul de Securitate. „Marea Britanie este interesată vital în încheierea păcii cu China — a spus Attlee. Anglia nu poate trăi la infinit într'o perioadă de restricții asupra comerțului său. Noi nu avem nicio speranță de a putea face să crească schimburile cu S.U.A. și ni se cere să nu facem comerț cu China".

Agenția americană Associated Press transmite că Attlee a calificat drept suprasimplism „tendința de a se pune turburările mondiale în întregime pe seama intrigii sovietice". Attlee a declarat deasemeni : „Există elemente în Statele Unite care nu doresc reglementarea în Coreea. Aceste elemente urmăresc un război general cu China comunistă și împotriva comunismului în general și mai există o puternică influență a cercurilor extraparlamentare (aluzie la unele cercuri de afaceri și la traficanții de influență de pe culoarele Congresului american, N.R.) în favoarea lui Cian Cai-și". Agenția „Reuter" transmite că Attlee a adăugat : „America este purtătoarea de cuvânt a O. N. U. (la tratativele de armistițiu din Coreea, N.R.) și cred că chiar în aceste negocieri ar fi util dacă ar fi interesați și alți membri ai O.N.U. Sunt foarte sigur că atunci când, așa cum sperăm cu toții, aceste negocieri imediate pentru un armistițiu vor fi încheiate, o viitoare reglementare nu va trebui să fie lăsată exclusiv în mâinile americanilor".

Evenimentele din Coreea

PHENIAN 13 (Agerpres). — CHINA NOUĂ transmite :

In comunicatul din 13 Mai al Inaltului Comandament al Armatei Populare Coreene se anunță că în cursul zilei unitățile Armatei Populare Coreene și detașamentele de voluntari chinezi au dus lupte locale împotriva inamicului în apropiere de Penandon.

La 13 Mai, unitățile de artilerie antiaeriană și pușcașii vânători de avioane au doborît două avioane ale inamicului.

Tratativele de armistițiu

KAISUNG 13 (Agerpres). — China Nouă transmite :

La 13 Mai, delegația coreeano-chineză la tratativele de armistițiu în Coreea a dat publicității următorul comunicat :

Dela reluarea tratativelor, partea coreeano-chineză a făcut mari eforturi pentru a obține rezolvarea grabnică a problemelor și încetarea focului în Coreea. Incă din prima zi a reluării ședințelor, partea noastră a înaintat o propunere rezonabilă și practică, alcătuită din șase puncte, în conformitate cu principiile asupra cărora cele două părți căzuseră anterior de acord. In baza acestei propuneri, toți prizonierii de razboi care nu vor fi repatriați direct urmau să fie predați unui stat neutru. Apoi, la 7 Mai, partea noastră a înaintat o nouă propunere concretă alcătuită din opt puncte, făcând concesia de a adopta punctul de vedere susținut cu încăpățânare de partea americană ca toți prizonierii de război care nu vor fi repatriați direct să rămână în Coreea.

Totuși, de patru zile, dela 9 la 12 Mai, partea americană a ținut în loc tratativele printr'o serie de false probleme și de amănunte fără importanță, stăvilind total progresul tratativelor. In cadrul ședinței plenare a delegațiilor din 13 Mai au mers mai departe și au încercat să atace actuala bază a tratativelor — asupra căreia cele două părți căzuseră de acord înainte de reînceperea ședințelor plenare — și anume principiul că prizonierii de război care nu vor fi repatriați direct urmează să fie predați unui stat neutru. Partea coreeano-chineză a propus ca după intrarea în vigoare a acordului de armistițiu, toți prizonierii de război coreeni care nu vor fi repatriați direct să fie „puși în libertate în Coreea", în regiunea controlată de ea și ca după două luni dela darea în pază a acestor prizonieri unui stat neutru, soarta tuturor prizonierilor de război de altă naționalitate decât cea coreeană care nu sunt repatriați direct și care nu și-au lichidat temerile acumulate în timpul lungii lor deținere în lagărele de prizonieri de război ale celeilalte părți, să fie soluționată în mod unilateral de cealaltă parte prin „punerea lor în libertate în Coreea".

In acelaș timp, partea americană a propus tot felul de restricții nerezonabile în ceeace privește exercitarea pazei temporare asupra prizonierilor de război de către comisia de repatriere formată din reprezentanții unor țări neutre și în ceeace privește explicațiile ce urmează să se dea prizonierilor de război nerepatriați direct.

In cadrul ședinței din 13 Mai a tratativelor de armistițiu, generalul Nam Ir a declarat în mod oficial că cealaltă parte nu numai că nu a acceptat cele două propuneri rezonabile ale părții coreeano-chineze din 26 Aprilie și 7 Mai pentru reglementarea problemei prizonierilor de război, dar s'a îndepărtat de propunerea compusă din trei puncte cuprinsă în scrisoarea din 16 Aprilie a părții americane. Este evident că nu aceasta este atitudinea pe care ea ar trebui să o adopte în cadrul tratativelor. Propunerea înaintată de cealaltă parte primejduiește perspectivele tratativelor de armistițiu. Partea coreeano-chineză, a declarat Nam Ir, nu poate în niciun caz fi de acord cu propunerea celeilalte părți și partea americană trebue să o reconsidere.

Delegațiile celor două părți se vor întâlni din nou la 14 Mai.

Cu privire la repatrierea unor cetățeni americani internați în Coreea de Nord

MOSCOVA 13 (Agerpres). — TASS transmite :

La 6 Aprilie, Guvernul Sovietic a informat Guvernul Republicii Populare Democrate Coreene asupra cererii guvernului S.U.A., privitoare la punerea în libertate și trimiterea în patrie a celor șapte cetățeni americani internați în Coreea de Nord. După ce a examinat cererea, guvernul R.P.D. Coreene a adoptat o hotărîre favorabilă în privința ei.

La 30 Aprilie cetățenii americani sus-menționați au fost predați reprezentanților sovietici în orașul Andun (Republica Populară Chineză), iar la 11 Mai ei au sosit la Moscova.

La 12 Mai cei șapte cetățeni americani au plecat cu avionul la Berlin, pentru a pleca de acolo mai departe în S.U.A.

Declarația secretarului general al O.N.U.

NEW YORK 13 (Agerpres). — După cum anunță agenția France Presse, Dag Hammarskjoeld, secretarul general al O.N.U., a ținut Marți prima sa conferință de presă în cadrul căreia a declarat că „ultima propunere coreeano-chineză constituie un considerabil pas înainte". La o întrebare pusă de ziariști în legătură cu politica sa față de personalul O.N.U., Hammarskjoeld a răspuns că „datoria sa este să-și păstreze independența față de orice presiune din partea vreunui guvern, oricare ar fi el".

Samavolnica arestare a unui fruntaș al tineretului în Germania occidentală

Protestul Comitetului Internațional de pregătire a Festivalului

In timp ce tinerii din întreaga lume, intensificând acțiunea lor pentru pace și colaborare internațională, pregătesc cel de al 4-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților pentru Pace și Prietenie care se va ține între 2 și 16 August la București, s'a aflat știrea despre arestarea în Germania occidentală a lui Manfred von Brauchitsch, fost campion automobilist, membru al Comitetului Internațional de pregătire a celui de al 4-lea Festival Mondial și membru al Comitetului de inițiativă pentru pregătirea celui de al 4-lea Festival din Germania occidentală.

Indată ce a aflat această știre, Comitetul Internațional de pregătire a Festivalului a adresat un mesaj de protest cancelarului Adenauer, cerând imediata eliberare a lui Manfred von Brauchitsch, a cărui arestare o consideră drept un atac împotriva voinței de pace a tineretului din Germania occidentală. (Agerpres)

Scriitorii se îndreaptă spre popor

IAO HUA

In cuvântările rostite la Consfătuirea despre literatură și artă, dela Ienan, din luna Mai 1942, președintele Mao Tzedun a îndemnat pe scriitori și pe artiști să se apropie de popor, de muncitori, de țărani, de luptătorii populari, să se arunce ei înșiși din toată inima în lupta revoluționară, să studieze marxism-leninismul, să facă din arta lor o adevărată artă a poporului. Scriitorii Chinei au urmat aceste directive. Fiecare din cele 177 de volume publicate în Biblioteca de literatură populară în anul 1949 este o lucrare creată în spiritul principiilor enunțate la Consfătuirea dela Ienan. Printre acestea se numără „Răsare soarele deasupra râului Sangan" de Din-lin, „Uraganul" de Ciu Li-bo și „Fata cu părul cărunt" de He Cin-ci, — trei opere distinse cu premiul Stalin, care zugrăvesc în mod viu viața țăranilor din regiunile eliberate.

Acești scriitori și alții ca ei au mers și au participat alături de țărani în luptele de eliberare, pentru reforma agrară... Ei au luptat și au muncit în rândurile Armatei Populare. Acumulând o asemenea bogată experiență, ei au creat cele mai bune opere ale lor.

Inspirație din viață

Experiența a arătat cu prisosință că sursa celei mai bune literaturi a noastre o constitue adevărata viață a poporului trăită din plin și cu intensitate.

Așa după cum a spus Ciao Șu-li, autorul poemului despre Li Iu-țai și al „Schimbărilor în satul Li", personagiile din operele sale sunt vecinii săi, iar scenele pe care le descrie sunt din locurile unde a trăit. Evenimentele sunt acelea pe care le-a cunoscut el însuși „stropite cu sângele multora dintre vechii mei tovarăși". Viața poporului este izvorul de inspirație pentru întreaga sa operă creatoare și ea este aceea care dă scrierilor sale calitățile care impresionează atât de puternic pe cititorii săi.

Numeroși alți scriitori din regiunile eliberate au mers la țară. Dar aceasta nu pur și simplu pentru a „culege material" în sensul obișnuit. Ei au muncit ca funcționari sau ca auxiliari ai administrațiilor locale sau în munci asemănătoare. Fiind vorba cel mai adesea de intelectuali dela oraș, din vechea societate, la început li s'a părut greu să stabilească o legătură strânsă cu lumea dela sate. Dar cu ajutorul activiștilor comuniști dela sate, ei au reușit până la urmă să creeze legături apropiate cu țăranii și să-și dezvolte în felul acesta capacitatea de înțelegere și cunoaștere necesară pentru a crea opere noi, excelente, în legătură cu schimbările revoluționare din satul chinez.

Invățând din muncă

Cunoscuta romancieră Din-lin a participat în două rânduri la lucrări pentru aplicarea reformei agrare. Prima dată s'a dus cu simplul scop de a scrie. In timp ce alții făceau munca organizatorică, ea s'a concentrat așa cum și-a propus, asupra activității de „observare". Ea nu a vorbit decât cu oamenii care o interesau, încercând să înțeleagă caracterul și concepția lor. Din această pricină prietenia ei cu țăranii nu a putut fi profundă. Ea nu a putut înțelege pe deplin transformările ideologice prin care treceau țăranii în timpul acestei mari reforme. A doua oară însă ea s'a avântat din toată inima în munca de massă. De data aceasta, ea stătea de vorbă cu țăranii pentru a înțelege situația din sat și a-l ajuta să-și rezolve problemele. Drept rezultat, ea a devenit în scurt timp un prieten apropiat și un tovarăș de luptă al țăranilor din întreg districtul. In felul acesta ea a creat romanul plin de viață despre reforma agrară „Răsare soarele deasupra râului Sangan", care a fost publicat în 1947.

Experiența scriitorilor care s'au dus să muncească în fabrici sau care au luat parte la viața din armată, arată deasemenea că scriitorii trebue să stabilească un contact viu cu muncitorii, țăranii și soldații și că trebue să devină prietenii intimi ai acestora, înainte de a putea spera să devină un „inginer al sufletului omenesc". Aceasta este calea realismului pe care o urmează arta și literatura chineză modernă.

Din cauza lipsei inițiale de cadre calificate, în vremea întemeierii Republicii Populare, mulți dintre scriitori au fost chemați să lucreze în serviciile guvernamentale sau să ducă o muncă organizatorică, în special în pregătirile preliminare pentru constituirea propriilor lor federații lărgite de scriitori și artiști. Din-Lin, de exemplu, a preluat editarea „Gazetei literare" ; He Cin-ci a fost numit în departamentul literaturii originale din Academia centrală de artă dramatică. Supraîncărcați cu munca obișnuită, acești scriitori s'au găsit oarecum despărțiți de viața de fiecare zi a poporului, care se schimba necontenit. Această situație nu putea să influențeze decât într'un mod negativ munca de creație originală, dar astăzi are loc o schimbare în sens favorabil.

In anul 1952 numeroase cadre tinere au devenit disponibile pentru a efectua munca de organizare și administrativă. Scriitorii au ajuns din nou în situația de a-și lua condeiele și de a scrie, îmbogățiți cu noua lor experiență, cu cercetările lor politice mai adânci.

Unde sunt acum scriitorii ?

Ce fac în prezent scriitorii din China nouă ?

Astăzi scriitorii pot fi găsiți oriunde se desfășoară munca creatoare a poporului. In Martie 1952 Federația cercurilor de literatură și artă a organizat în colaborare cu Comitetul Central al Partidului Comunist Chinez primul grup de scriitori chinezi care au plecat pe teren în Coreea, în fabrici și în districtele rurale.

Ciao Șu-li care se ocupa de editarea revistei literare lunare „Balade și cântece" din Pekin, se află acum în provincia Șan-Si unde se desfășoară o mare campanie pentru organizarea cooperativelor de producători rurali. Ciu Li-bo a fost o vreme redactorul șef al revistei „Literatura poporului" și a condus delegația chineză care a vizitat Republica Populară Mongolă. După ce a lucrat un timp în organizația de partid a unei uzine metalurgice, el a început să scrie un roman, iar acum s'a înapoiat acolo să-și termine opera.

Un mare număr de scriitori, printre care Liu Pai-lu, autor al lucrărilor „Flăcările din față" și „Trei luptători"; Ian Șuo renumit autor de nuvele și Wei Wei care a scris vestitul reportaj despre voluntarii chinezi — „Cine sunt cei mai iubiți ?" — au luptat în rândurile eroicilor voluntari ai poporului chinez. Unii dintre ei au luptat în Coreea timp de aproape doi ani. Ei au scris noi opere care au câștigat o largă popularitate

Pa Cin, care a fost deasemenea în Coreea, este vestit pentru romanele sale. Lucrările acestui scriitor s'au bucurat de o mare răspândire și au exercitat o mare influență asupra tineretului chinez, în special trilogia sa — „Familia", „Primăvara" și „Toamna". După eliberare, el se simțea singur, lipsit de experiența vieții noi. Intr'o vreme eroică pană sa era totuși lipsită de vigoare. Printre voluntarii din Coreea el a căpătat cea mai mișcătoare impresie asupra noului popor al Chinei, asupra eroismului său, asupra fermității sale, impresie care a schimbat întreaga sa concepție, așa după cum reiese limpede din reportajul pe care l-a publicat în presa chineză.

Scriitorul Ian Șuo a terminat recent romanul „Trei mii de li (măsură de lungime N.R.) dealungul Coreei". — povestire în care se arată cum și-au îndeplinit sarcinile detașamentele de voluntari dela căile ferate. Ian Șuo spune că atunci când s'a dus pentru prima oară în mijlocul mașelor de muncitori, țărani și soldați, el s'a simțit străin printre ei. Numai după ce și-a dat seama de adevărata lor noblețe, numai după ce și-a schimbat treptat, sub influența educației de partid și a realității aspre, propria sa concepție despre viață, el a ajuns să-i iubească După cum scrie el însuși „...iubesc într'adevăr poporul și doresc să rămân alături de el toată viața mea".

Pentru orice scriitor, măsura în care el iubește massele de muncitori, de țărani și de luptători populari, reprezintă măsura în care el însuși s'a schimbat din punct de vedere ideologic și deasemenea măsura în care opera sa are caracter educativ. Acest lucru au ajuns să-l înțeleaga Pa Cin și Ian Șuo.

La jumătatea lui Noembrie 1952, Federația cercurilor de literatură și artă din întreaga Chină a organizat cel de al doilea grup de scriitori — mai multe echipe — pentru munca în mijlocul maselor. Ei s'au adunat din numeroase colțuri ale țării și au venit la Pekin pentru o perioadă de o lună, în care timp să studieze și să-și pregătească planurile pentru mai multe luni sau ani, după necesitate

Poetul Ai Cin s'a pregătit să meargă în satele din Ceklanul de răsărit. Li Ciautor al povestirii în versuri „Wan Ruei și Li Sian-sian", s'a hotărît să meargă în regiunea petroliferă lumen, în timp ce Lu Mei, unul dintre autorii piesei „Steagul Roșu" a pornit spre Anșan, centrul industriei de oțel din China.

Ei au primit tot sprijinul din partea guvernului popular, a partidului și a Federației sindicatelor din întreaga Chină. Ajungând la destinație ei vor lucra în comitetele de partid raionale sau regionale, în organizațiile sindicale locale sau ca instructori culturali sau politici în unitățile armatei

Scriitori al poporului, ei s'au călit în greul luptei poporului pentru apărarea națională, pentru sporirea producției, pentru construcția națională, pentru pace, pentru viață.

(Din revista „China Populară" nr. 4. 1953)

Primirea de către N. M. Șvernic a delegației Federației sindicale din întreaga Chină

MOSCOVA 13 (Agerpres). — TASS transmite :

La 12 Mai, în clădirea Palatului Muncii, N. M. Șvernic, președintele Consiliului Central al Sindicatelor din Uniunea Sovietică, a primit delegația Federației sindicatelor din întreaga Chină, care vizitează Uniunea Sovietică la invitația Consiliului Central al Sindicatelor din Uniunea Sovietică.

N. M. Șvernic a salutat cu căldură pe delegații chinezi, urând Federației sindicatelor din întreaga Chină mari succese în construirea Chinei noi.

Conducătorul delegației chineze, Tai Șu-fan, președintele Consiliului sindicatelor din China de Sud-Vest, a rostit o cuvântare mulțumind Consiliului Central al Sindicatelor din Uniunea Sovietică pentru posibilitatea oferită delegației de a cunoaște munca și viața oamenilor sovietici.

—o—

In Comitetul Executiv al Federației sindicale din întreaga Chină

PEKIN 13 (Agerpres). — China Nouă transmite :

La 12 Mai a avut loc prima ședință a noului Comitet Executiv al Federației sindicatelor din întreaga Chină. Președinte de onoare al Federației a fost ales Liu Șao-ți. Președinte al Federației sindicatelor din întreaga Chină a fost ales Lai Jo-lui; vicepreședinți au fost aleși Liu Nin-i, Liu Cian-șen și Ciu Siue-fon.

—o—

La Moscova s'a deschis expoziția „Cartea pentru copii în R.P.R."

MOSCOVA 13 — Corespondentul Agenției Agerpres transmite :

Marți 12 Mai s'a deschis la Casa Cărții Copilului din Moscova expoziția „Cartea pentru copii în R.P.R.". La solemnitatea deschiderii a asistat un numeros public alcătuit din scriitori pentru copii și pedagogi. Au asistat deasemenea șefii secțiilor culturale ale ambasadelor țărilor de democrație populară, precum și membrii ambasadei R.P.R. la Moscova, în frunte cu Mihail Dalea, ambasador extraordinar și plenipotențiar.

La solemnitate au luat cuvântul Zimin V., ministru adjunct la Ministerul învățământului public al R.S.F.S.R., și scriitoarea Prilejaeva M., care au subliniat însemnătatea deschiderii expoziției pentru întărirea prieteniei între copiii români și copiii sovietici și între scriitorii pentru copii din U.R.S.S. și cei din țara noastră.

Din partea ambasadei R.P.R. a luat cuvântul Ștefan Ducu, consilier de ambasadă.

—o—

Echipa de box a U.R.S.S. participă la campionatele europene

VARȘOVIA 13 (Agerpres).

La 12 Mai a părăsit Moscova plecând spre Varșovia, echipa reprezentativă de box a U.R.S.S., care va participa la campionatele europene de box. Echipa U.R.S.S. este alcătuită din 20 boxeuri printre care se află și cunoscuții campioni Bulacov, Stepanov, Garbuzov, Mednov, Scerbacov, Tișin, Egorov și Soțicaș.

Știri sportive

Astăzi după amiază, pe stadionul Giulești din Capitală, va începe desfășurarea turneului internațional de volei și baschet la care participă echipele „Minerul" și „Locomotiva" din Sofia precum și formațiile bucureștene „Locomotiva", „C.C.A.", „Progresul" și „Știința".

Intrecerile de volei programate pentru astăzi vor începe la orele 15.30, iar cele de baschet se vor desfășura începând dela orele 20.

★

In cursul zilei de eri participanții la marea întrecere ciclistă internațională „Cursa Păcii" au străbătut distanța dintre orașele Stalinogorod—Lodz (206 km.). Victoria în această etapă a fost cucerită de ciclistul Pawliczak din echipa polonezilor din Franța.

Dintre membrii echipei R.P.R. N. Maxim s'a clasat pe locul 21, iar C. Dumitrescu și Gh. Șandru pe locurile 28 și 36.

Astăzi se va desfășura ultima etapă a „Cursei Păcii", pe distanța Lodz—Varșovia.

★

Cele două jocuri de fotbal care au avut loc eri după amiază pe stadionul Giulești, în cadrul campionatului divizionar, s'au încheiat cu următoarele rezultate : „Știința" (Timișoara)—„Dinamo" (Orașul Stalin) 3-1 ; „C.C.A."—„Progresul" (Oradea) 2-1.

SPECTACOLELE DE AZI

TEATRE : Opera de Stat : Harap alb; **Teatrul de Operetă:** Vânt de libertate; **Național „I. L. Caragiale"** (Studio): Nunta lui Crecinschi, **Național „I. L. Caragiale"** (Comedia) : Mitei Millo (Căruța cu paiațe) ; **Municipal :** Mitrea Cocor ; **Tineretului :** Studenți în anul III, **Armatei** (B-dul Gral Magheru): Jucătorii de cărți și Căsătoria; **Armatei** (Calea 13 Septembrie): Pacea interzisă. **Teatrul Muncitoresc C.F.R.** (Giulești): Piatra din casă Chirița în provincie; **Ansamblul de Estradă al R.P.R.:** Concert din muzica popoarelor; **Țăndărică :** Casa pisicii (ora 16).

CINEMATOGRAFE : I. C. Frimu : Mâine se va dansa pretutindeni. O poveste cu ursuleți; **București, Patria :** Tsin Kong ; **Republica :** Tractoriștii; **Lumina :** Partizana; **23 August :** Feliile vieneze; **Moșilor, Alex Sahia,** Elixirul dragostei, **Alex. Popov :** Răpirea; **Gh. Doja,** Maximca; **8 Martie:** Cel din Cronstadt; **Popular, Miorița:** Toată lumea pe stadion; **Elena Pavel,** Din nou pe front; **Libertății :** Sărbătoarea eliberării , **Volga :** Omul cu 1000 de fețe; **N Bălcescu:** Sadco; **Donca Simo:** Dragoste și ură; **Cultural:** Noapte de Mai; **Rahova:** Pavlinca; **Vasile Roaită:** Mizerabilii (seria II-a); **Arta :** Oropsiții ; **Tudor Vladimirescu :** Micul partizan ; **Olga Bancic:** Concertul maeștrilor artei ucrainiene; **Constantin David :** Ruptura ; **8 Mai :** Mizerabilii (seria I-a); **Timpuri Noi:** Sub semnul păcii și al tineretii; **Ilie Pintilie:** Doi camarazi ; **Grivița :** S'a întâmplat în luna Mai; **7 Noembrie:** Stepan Razin.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA : București Piața „Scânteii", Tel. 7.60.10 și 7.60.40 Tiparul : Combinatul Poligrafic Casa Scânteii „I. V. STALIN",